

קול לעלוב: 02-374-30-10
בחו"ל: 1718-506-9119

ערב שב"ק פר' ויגש תשפ"ד / גליון 609

אהרן מוועד

לדברי תורה וחסידות מרבותינו הקדושים מלעלוב

דברות קודש משנים עברו [34] הרה"צ ר' מנחם מנדל גולד שליט"א אב"ד לובלין פרשת השבוע [1] מדור הניגונים [7] הרה"ג ר' נח גולדברג משב"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א - עובדות וסיפורי צדיקים מתלמידי הבעש"ט [437] שיעורים בספר אור החיים ואלשיך הקדוש - הרה"ג ר' אלימלך שטמר [434] הרה"ג ר' יוסף חיים גרינולד - פרשת השבוע [435] הרה"ג ר' יהודה אריה אשכנזי - הלכות [436]

דברות קודש ושיחת קודש מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א על פרשת השבוע [311]

סעודת הילולא י"ג טבת שנים עברו [11]

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

אמרי קודש

אמנם בהמשך ההגדה מוצאים אנו דברים שלכאורה ממעיטים בגודל הנס במצרים, באמרנו 'שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקב"ה מצילנו מידם', ומשמע שנס יציאת מצרים לא היה כה מיוחד, וניסים שכמותו מתרחשים בכל דור. וביותר קשה מה שאומרים אנו 'שפרעה לא גזר אלא על הזכרים, ולבן ביקש לעקור את הכול', שנראה שבא למעט בחומר גזירותיו של פרעה הרשע לעומת לבן הארמי.

אלא מבאר ה'ברוך טעם' על פי מה שמצינו בפרשת בלק שעם ישראל מובטח מפי הקב"ה שימשיך להתקיים עד סוף כל הדורות, ואין כוח בידי שום איש לאבד ולעקור את עם ישראל כולו, וכלשון רש"י על הפסוק 'ובגויים לא יתחשב' - כתרגומו לא יהיו נעשין כלה בהיותן בין העמין.

נמצא לפי זה שכל אותם שונאי ישראל שבאו להשמיד את עם ישראל כולו מבלי להותיר אף שריד, אין זו רבותא כה גדולה שלא הצליחו בכך, שהרי עמדה בפניהם הבטחה אלוקית שסיכלה את מזימתם, ופשיטא שמול הבטחה שרירה וקיימת כזו לא הייתה להם שום יכולת להצליח.

אך מאידך, דווקא אלו שביקשו להרוג רק חלק מעם ישראל, שם הייתה הסכנה גדולה ביותר, כי על השמדת חלק מעם ישראל אין הבטחה המונעת זאת, ועל כן במקרים אלו נס ההצלה גדול יותר.

וזה מה שאמר בעל ההגדה 'שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו', אמנם בכל הדורות היו וישנם כאלו הרוצים לכלות את עם ישראל כולו, אבל הם לא הצליחו בכך מפני ההבטחה ההיא שעמדה בדרכם, כך היה עם לבן ש'ביקש לעקור את הכול' ולכן נכשל בתכניתו, אך כל המקרים האלו רק מעצימים את גודל הנס שאירע במצרים.

אבל כשכורכים את כולם יחדיו אזי אפילו הנימה הדקה והחלשה תורמת ומסייעת לדליית המים. וכך גם עם ישראל, ישנם בתוכו יהודים במצבים ודרגות רוחניות שונות, אבל כשהם אגודים וקשורים יחדיו אזי כל אחד, אפילו היהודי הפשוט ביותר מסייע ומוסיף כוח לכלל, ואזי אין דבר העומד בפניהם ובכוחם לדלות ולהשיג כל חפצם, עכת"ק.

גודל נס יציאת מצרים

והנה בדבריו הקדושים זכינו להבין את עומק המשל, אך עדיין עלינו לברר מהי שייכות המשל והנמשל הזה העוסקים במעלת האחדות, לפסוק בפרשתנו 'ויגש אליו יהודה'. ונראה לבאר בהקדם מרגינתא טבא שראיתי מכ"ק הגה"ק ר' משה אריה פריינד זצוק"ל, גאב"ד ירושלים, (בספרו 'עטרת יהושע') על מה שפירש רש"י על הפסוק 'ויגש אליו יהודה' וז"ל 'מכאן אתה למד שדיבר אליו קשות'.

והמפרשים תמהו על דבריו שהרי יהודה עצמו הוא זה שהציע (לעיל בפרשת מקץ) 'הננו עבדים לאדוני, אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו', אלא שיוסף הוא זה שהפחית בעונשם והורה לאסור רק את מי שנמצא הגביע בידו. אם כן מדוע החל יהודה לדבר קשות כלפי מי שאדרבה המתיק את דינו.

וביאר על פי דברי ה'ברוך טעם' (בתחילת ספרו 'עטרת חכמים') שלכאורה דבר פלא יש בנוסח ההגדה בליל הסדר, בתחילה פותח בעל ההגדה ומפליג בגודל נס יציאת מצרים ובמעלת המצוה לספר ולעסוק בו, וכפי שנאמר 'וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח'.

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני וגו'. ובמדרש (רבה, צג, ד) כתיב 'מים עמוקים עצה בלב איש וגו', [משל] לבאר עמוקה מלאה צונן והיו מימיה צוננין ופיין ולא הייתה ברירה יכולה לשתות הימנה. בא אחד וקשר חבל בחבל, ונימה בנימה, משיחה במשיחה ודלה הימנה ושתה, התחילו הכול דולין הימנה ושותין. כך לא זו יהודה משיב ליוסף דבר על דבר, עד שעמד על ליבו.

כ"ק מרן אאמו"ר ז"ל ביאר המדרש הזה בהקדם מאמר צדיקים על הפסוק (בראשית מט, א) 'ויקרא יעקב אלא בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרה אתכם באחרית הימים', וביארו שבאחרית הימים, בימי עקבתא דמשיחא, יתרגשו על עם ישראל זמנים קשים רחמנא ליצלן, והניסיונות והקשיים יהיו אז למעלה מראש.

וזהו שרמזו יעקב לבניו כי העצה היחידה בכוחה יוכלו להינצל באחרית הימים היא 'האספו' היינו בכוח האחדות, כאשר יתאספו יהודים וישבו יחדיו מלוכדים באחוה ורעות, כאיש אחד בלב אחד, ואזי גם אם כל אחד מהם כשלעצמו אינו ראוי להינצל, הרי שבכוח הכלל יזכה להינצל מכל צרה.

ועל פי זה ביאר אאמו"ר ז"ל את דברי המדרש הנ"ל בפרשתנו, שאף הוא בא לרמוז על כוחה הגדול של האחדות, שכאשר ישראל אגודים יחדיו ואין ביניהם פירוד לבבות, אזי יכולים הם בכוח האחדות להשיג כל דבר טוב, ועל כך מורה המשל לאותה באר עמוקה שכל חבל בפני עצמו אינו מסוגל לדלות מתוכה, ומהו הפתרון? לצרף חבל לחבל, לקשור משיחה למשיחה ולעשות מהם חבל אחד ארוך, רק כך ניתן לדלות ממי הבאר.

והנה נימה היא שערך דקה וחלשה, מאידך חבל ומשיחה הם עבים וחזקים אך קצרים,

דהנה פרעה הרשע התחכם כנגד ההבטחה הזו, הוא ידע שלא יצליח בשום אופן להשמיד את עם ישראל כולו, ולכן הערים וגזר להרוג רק את הזכרים. ואכן היה מקום ר"ל שתתקיים גזירתו, נמצא אפוא שהנס שעשה לנו ה' במצרים הוא גדול יותר מכל הניסים האחרים.

כי כמוך כפרעה

ובזה מבאר הגרמ"א פריינד שזאת הייתה כוונת יהודה באמרו בתחילה 'הננו עבדים לאדוני, אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו', והיינו שכאשר ראה יהודה את חומר המצב הציע מעצמו שכל השבטים יישארו במצרים כעבדים לפרעה, דבר כזה היה גורם לאיבוד

**שוה"ט י"ג טבת תשפ"ב,
בית שמש הילולא דרביה"ק
אדמו"ר רבי משה מלעלוב זי"ע**

ויברך אותם איש אשר כברכתו בך אותם (ט, כח). במדרש וכן רש"י כבר עמדו על כפל הלשון דאיכא בהאי קרא, 'ויברך אותם - בך אותם'.

ועלה בדעתי לבאר בדרך אפשר, הנה בגמרא שבת (כג.) אמרו חז"ל דמי שנעשה לו נס מנכין לו מזכויותיו, והמהר"ל ב'חידושי אגדות' מבאר הטעם הענייני, דכאשר עושים לאדם נס היוצא מן הסדר הטבעי, מנכין לו מזכויותיו הבלתי טבעיים, כי הזכויות אינו דבר טבעי כלל, רק הם שמורים לו לעולם הבא הבלתי טבעי, וכאשר הש"י נוהג עם האדם שלא בטבע - מנכה לו מזכויותיו אשר אינם טבעיים, עכ"ל.

והנה ידועים דברי זקניה"ק אדמו"ר רבי משה מלעלוב זי"ע מהו החילוק בין בין ברכה להצלחה, ברכה היא שלא על פי דרך הטבע, והצלחה היא בדרך הטבע, ע"כ. והנה לפי ד"ק יש להתבונן דהנה יעקב נתן לבניו 'ברכות' היינו דברים שהם לא כדרך הטבע, וא"כ לכאורה כדי שיתקיימו אלו הברכות היו צריכים לנכות להם מזכויותיהם והרי זה חיסרון גדול בברכה.

אך הנה כ"ק אדמו"ר זי"ע אמר בפרשת תולדות, דכאשר בירך יצחק את יעקב אמר 'ויתן לך האלוקים מטל השמים ומשמני הארץ וגו'', (בראשית כז, כח.) וברש"י הק': ויתן לך, יתן ויחזור ויתן, אבל אצל עשו אמר (בראשית כז, לו) הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל.

ופי' בשם צדיקים, וראיתי כן ב'שם משמואל' בשם הרה"ק רבי יצחק מווארקא זי"ע, על קללת הנחש (בראשית ג, ט) עפר תאכל כל ימי חיך, שלכאורה יש להבין וכי קללה היא שיהא מזונו מצוי אצלו תדיר, אלא הענין

האומה הישראלית כולה, ועל כן ידע שבהכרח ייעשה להם נס.

אבל כשראה שיוסף אינו מקבל את עצתו ומבקש לאסור רק חלק מהם, והרי על חלק מעם ישראל יכולה לחול הגזירה, אז החל לדבר אליו קשות. וזהו שאמר לו 'כי כמוך כפרעה', כלומר הגזירה שאתה מבקש לגזור עלינו, לאסור רק את מי שאצלו הגביע, הריהו כגזירת פרעה שלא גזר אלא על הזכרים כדי שתוכל הגזירה להתממש, עכ"ל.

והשתא מובן היטב השייכות בין המשל דנימה בנימה המובא במדרש העוסק במעלת האחדות כדברי כ"ק מרן אדמו"ר ז"ל, לבין הפסוק 'ויגש אליו יהודה', יש לומר שכך אמר לו יהודה ליוסף, הנה אנחנו

הוא כי באמת קללת אלוקים תלוי עליו, כי בכך שהמציא הקב"ה לנחש את מזונו שיהא מצוי אצלו תדיר, דחה אותו השי"ת ממחיצתו כדרך שאומרים לשונא קח ולך, שלא יהיה לנחש שום התקשרות עם הבורא ב"ה, ושלא יזדקק לבא ולהתפלל מאת השי"ת על המחיה ועל הכללה, וכי יש לך קללה גדולה מזו.

וכמו כן יש לומר בברכותיו של יצחק אבינו ע"ה, שליעקב אמר ויתן לך האלוקים יתן ויחזור ויתן, שבכל יום תתחדש השפעת מזונו מאת הבורא ב"ה בנתינה בטר נתינה, כי הקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים וחפץ בקרבנתם, ואשר על כן ברכתם נגד עיניהם שתמיד יהיו קשורים בקשר של קיימא להבורא ב"ה ויתלו בו עיניהם בתפילה ובתחנונים.

ואילו לעשו אמר יצחק הנה משמני הארץ יהיה מושבך, שלא יהא תלוי בהשפעת השי"ת עליו, ויהא נדחה ממחיצתו יתברך, שתמיד יהיה מושבו אצל משמני הארץ, ולא יזדקק להיות קשור להבורא ב"ה כענין שמצינו אצל הנחש, עכ"ל.

העולה מדברי קדשו שהברכות שקיבל יעקב מאביו נאמרו בתנאי קודם למעשה שיצטרך להתפלל ולבקש מהשי"ת כדי שיתקיימו, והנה איתא מהמהרש"א (קידושין כט, ב) שכאשר אדם מתפלל ומבקש מהשי"ת שיעשה לו נס, אז אין זה מיקרי נס שלא כדרך הטבע, כי התפילה טבעה לפעול.

ובזה יבואר העניין דיעקב אבינו בירך את בניו שיתברכו בהשפעתו שלא כדרך הטבע, אך זאת עשה 'איש כברכתו', היינו כמו שאביו ברכו שיתקיימו הברכות בכוח התפילה, כך בירך את בניו, שיצטרכו להתפלל ולבקש על זה, וממילא תיחשב הברכה כנס בדרך הטבע, ואזי לא ינכו להם מזכויותיהם.

וזהו שאמר הכתוב 'ויברך אותם', היינו עצם הברכה, ומיד מבאר הכתוב את טיב הברכה שנתן להם, 'איש כברכתו', היינו שכמו 'ברכתו' שניתנה לו מאביו, שתבוא

הצענו מראש שנהפוך כולנו לעבדים לפרעה ולא רק אותו שהגביע ימצא בידו, ודבר זה מעיד על האחדות והאחוה השוררת בינינו, שכולנו מוכנים לשלם את מחיר חטאו של אחד מעמנו.

אבל אתה - כמוך כפרעה, מבקש אתה להפריד בינינו, לאסור רק את זה שהגביע בידו, כמו פרעה שגזר רק על הזכרים, משום שיודע אתה שלא תוכל לכלות את כולנו. אך דע לך שטעות בידך ולא תוכל להפיק את זממך, כי כאשר אנו שרויים באחדות וקירוב לבבות, אזי כל ישראל הם נפש אחת, וכל חלק מישראל כולל ונחשב כעם ישראל כולו, כמבואר בספרים, בהיותנו במצב כזה אי אפשר לפגוע אפילו בחלק מאתנו.

ע"י תפילה ותחשב בדרך הטבע, כן ב'ירך אותם', שאף להם יהיה באופן זה.

ושוב ראיתי מבנו של הרה"ק מברדיטשוב זי"ע, הרה"ק רבי מאיר זי"ע שפי' גם כן את הכתוב על זה הדרך ש'איש כברכתו', היינו כשם שיעקב קיבל הברכות מאביו, כן על זו הדרך 'בירך אותם' - את שנים עשר שבטי י"ה.

**י"ג טבת הילולת רביה"ק
רבי משה מלעלוב זי"ע
בעיה"ק ירושלים תובב"א**

ידוע מה שאמר זקני הרה"ק רבי משה לעלובער זי"ע שכשיגיע לארץ ישראל ויבוא לכותל המערבי ישא קול זעקה ויתאספו כולם, ובלשו"ק 'זעקו ער א גישרי טוהן וועלן זיך אלע אידן צו זאמען קומען', ובא לציון גואל.

ואפשר לומר דכוונת דברי קדשו היא שיתאספו כולם כאחד, שיהיו באחדות ובאסיפה אחת, וכמו שאמרו ז"ל (מדרש תנחומא נצבים, א) 'אין ישראל נגאלין עד שיהיו כולן אגודה אחת'.

וכן אמרו צדיקים על הפסוק (בראשית מט, א) 'האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, האספו ואגידה' לשון אסיפה ואגודה, כי בימי עקבתא דמשיחא יהיו זמנים קשים ועל ידי זה שיתאספו יהודים ויתאגדו בצוותא, ינצלו מאת אשר יקרה אותם באחרית הימים, ויוכלו להתגבר על הכול.

עזרת אבותינו

זקני רביה"ק רבי משה מלעלוב זי"ע פירש מה שאנו אומרים בתפילת שחרית 'עזרת אבותינו אתה הוא מעולם' - דהנה האבות הק' פירסמו אדנותו של הבורא ית' בעולם, וזה הפי' 'עזרת אבותינו' - בעזרתם של

אבותינו שהם הודיעו ופרסמו אדנותך לכל, 'אתה הוא מעולם' - היינו השם יתברך ידוע ומפורסם מעולם ע"כ.

ועוד אפשר לומר, ובהקדם דברי ה'חתם סופר' בפרשתנו עה"פ 'ויקרא יעקב אל בניו ויאמר היאספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבצו ושמעו בני יעקב וכו'.

דהנה בגמ' (פסחים נו, א) אמרו ביקש יעקב לגלות לבניו קץ הימין ונסתלקה ממנו שכינה אמר שמא חס ושלום יש פסול בזרעי אמרו לו בניו שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד אמרו כשם שאין בלבך אלא אחד, כך אין בלבנו אלא אחד, באותה שעה פתח יעקב אבינו ואמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ומבאר החת"ס דכיון שראה יעקב אבינו ע"ה שאין פסול בזרעו, א"כ מה טעם נסתם ממנו הקץ ונמנע ממנו הקב"ה לגלותו, אלא על כורחך הטעם הוא כדי שיהיה 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד', והיינו שעשה כן הקב"ה כדי שיהיו ישראל מחזיקים בתורה ומעשים טובים מפני שיהיו מצפים כל יום שמא היום הגיע הזמן, כדכתיב (תהילים צה, ז) היום אם בקולו תשמעו.

דאילו ידעו ישראל בתחילת הגלות שתתארך כל כך, היו מתייאשים עד אותו הזמן ולא היו

יכולים לסבול ח"ו, אך ע"י שנסתר מהם הקץ הריהם מתחזקים בכל יום ומקיימים תורה ומצוותה ומצפים ואומרים בכל יום 'הנה זה היום יבוא אם בקולו תשמעו', ובכך מתקיים בעולם 'כבוד מלכותו לעולם ועד', ע"כ.

"אשר התהלכו אבותי לפניו"

והנה במדרש תנחומא (ויחי ח) איתא, יעקב בקש לגלות לבניו את הקץ שנא' ויקרא יעקב אל בניו וגו' למה הדבר דומה לעבד שהאמינו המלך כל מה שבידו, בא העבד למות קרא לבניו לעשותן בני חורין ולומר להם היכן 'דיתיקי' שלהן והאוני שלהן.

ידע המלך הדבר עמד לו למעלה הימנו, ראהו אותו המלך והפליג את הדבר שהיה מבקש לגלות להם, התחיל מדבר העבד לבניו בבקשה מכם אתם עבדיו של מלך היו מכבדין אותו כמו שהייתי אני מכבדו כל ימי, כך ויקרא יעקב אל בניו לגלות להן את הקץ, נגלה עליו הקב"ה אמר ליה לבניך אתה קורא ולי לאו, שכן ישעיה אומר (ישעיה מג, כב) 'ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל'.

כיון שראה אותו יעקב התחיל אומר לבניו בבקשה מכם הווי מכבדים להקב"ה כשם שכבדוהו אני ואבותי שנאמר (בראשית מח טו) האלקים אשר התהלכו אבותי לפניו.

אמרו לו יודעין אנו מה בלבך, ענו כולם שמע ישראל וגו' כיון ששמע מהם כך מיד 'וישתחו ישראל על ראש המטה', התחיל אומר בלחש בשכמל"ו.

והנה על פי דברי ה'חתם סופר' יתבאר דברי המדרש תנחומא כך, דייעקב הבין שאם יגלה לבניו את אריכות והתמשכות קץ הגלות, יתייאשו וח"ו יעזבו התורה והמצוות, וכמו שרמזו לו השי"ת 'לבניך אתה קורא ולי לא, ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל'.

ולפיכך נמנע מלגלות להם את הקץ והתחיל אומר לבניו בבקשה מכם הווי מכבדים להקב"ה כשם שכבדוהו אני ואבותי, וזוה עוררם ללכת תמיד בדרכי התורה והמצוות כל הימים, על אף קושי וייסורי הגלות, שבכך יתקיים כבוד מלכות השי"ת בעולם, וזהו שסיים ואמר 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד'.

והשתא יבואר שפיר לשון התפילה 'עזרת אבותינו', היינו בעזרתם של אבותינו, הוא יעקב אבינו ע"ה שלא גילה את הקץ ולא הודיע לבניו זמן הגאולה, שמכוח זה ישראל מצפים לישועה בכל יום ומתחזקים בקיום התורה והמצוות, 'אתה הוא מעולם', שעל ידי זה מתקיים לעד 'כבוד מלכותו לעולם ועד'.

מכ"ק מרן אדמו"ר זיע"א

סיפורי קודש

סיפורים ועובדות על רבינו הקדוש רבי משה מלעלוב זיע"א לרגל יומא דהילולא קדישא י"ג טבת מפי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

זקני בעל ההילולא היה אומר על מה שאנו אומרים בתפילת שחרית 'עזרת אבותינו אתה הוא מעולם' - דהנה האבות הק' פירסמו אדנותו של הבורא ית' בעולם, וזה הפי' 'עזרת אבותינו' - בעזרת אבותינו שהם הודיעו אדנותיך בעולם, 'אתה הוא מעולם' - היינו, השם יתברך ידוע ומפורסם מעולם.

מסופר שטרם עלייתו של בעל ההילולא לארץ ישראל, הגיעו ללוותו קהל אלפים שאמדהו ביותר מעשרת אלפי איש, ואמר זקני לקהל מלווי: "קוקט גוט אויף מיין צורה, ס'וועט אייך צו נוץ קומען" [הסתכלו היטב בצורתך, והיא תהא לכם לתועלת].

אנשים מחפשים עצות וסגולות לישועות, מסופר שהיה איש אחד שבא אל הרה"ק בעל ההילולא והתאונן בפניו על מצבו הגשמי אשר עולה ויורד, פעם הוא מרויח בשפע, ומיד לאחריו הוא מפסיד הכל. והשיב לו זקני הרה"ק ר' משה לעלובער, שיקבל עליו להיות נזהר ללמוד גמרא מידי יום ביומו ואז כל אשר יעשה יצליח בכל מעשי ידיו בלי מכשול ונזק.

והוסיף ואמר לו סמך לזה דאיתא (תענית כה, ב) גמירי משמיא יבבי משקל לא שקלי, 'גמירי' היינו הלומד גמרא, 'משמיא מיהב' יבבי' נותנים לו מהשמים ומשפיעים עליו שפע רב, ו'משקל לא שקלי' דאין חוזרים ונוטלים ההשפעה ממנו. (י"ג טבת תש"ע)

והחליט ליטול את השודד הפגר עמו בעגלתו, ולהמשיך בדרכו לתוך העיר, ושם יטכס וימצא עצה איך להפטר ממנו, וכן עשה החסיד ויטול את פגר השודד הערל המת והטמינו בעגלתו והמשיך לדרכו.

ויהי בהגיעו סמוך לעיר ראה קבוצת יהודים עומדים ומדברים ביניהם, ומשהתקרב אליהם שמע מהם שמספרים שזה איזה זמן שיש שודד דרכים המטיל חיתתו על כל הסביבה, ואין מי שיעמוד כנגדו, ועתה פרסם המושל דמות דיוקנו של השודד והבטיח שמי שיביא את שודד פלוני חי או מת יקבל סכום עצום, ותתפעם רוחו בקרבו והחל החסיד לברר יותר פרטים וסימנים על השודד ותוארו, ותוך כדי כך הבין שזה אותו הערל שנמצא בעגלתו שהרגו מקודם, ומיד המשיך עם עגלתו לבית המושל והודיע להם שהוא מצאו להשודד הרוג והביאו אתו בעגלתו, והיתה שם שמחה גדולה, ונתן לו המושל סכום עצום כפי הבטחתו ונתעשר אז מאוד.

וכששמעו אחר כך בבית המושל את כל השתלשלות הדברים איך שהיהודי נחלץ מצרת נפשו, ויבוא השודד תחתיו על ידי הגביע שנתן לו הרה"ק רבי משה לעלובער לשמירה, הפצירו וביקשו מאוד מהחסיד שיתן להם הגביע כדי להנציחו לנס במזוואו, אך החסיד רצה להשאיר אצלו הגביע שקיבל מרבו לשמירה, וסירב ולא אבה ליתנה להם.

דיבורי חיזוק והתעוררות מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מתוך שיעור בספר אור החיים הקדוש, ליל שישי פרשת ויגש תש"פ

"לקבל גזירת מלך בלבב שלם"

וארבע מאות איש עמו, שאמרו לו אתה חושב אותו לאח והוא אינו אלא עשו, הלכה היא בידוע שעשו שונא ליעקב.

ויישיא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש, והיינו שראה יעקב את הסכנה מתקרבת חלילה ועל כן 'וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו', חיפש עליו לימודי זכות עד אשר התקרב לא אל עשו כי אם אל 'אחיו', נתעורר אצלו האחוה ועל ידי זה נתעורר האחוה גם אצל עשו, וכדמסיים קרא 'יריץ עשו לקראתו ויחבקו ויפול על צוארו וישקו ויבכו'.

סמא דייסורי קבולי - קבלת ייסורים באהבה

ויבוא מצרימה יעקב וכל זרעו אתו, בניו ובני בניו וגו' וכל זרעו הביא אתו מצרימה (מז, ו-ז). באוה"ח הק' וז"ל, "אחר שאמר בסמוך 'יעקב וכל זרעו' לא היה צריך לומר פעם שנית 'בניו ובני בניו וגו'', עוד צריך לדעת למה הפסיק בין 'בניו ובני בניו' לבין 'בנותיו ובנות בניו וכל זרעו' בתיבת אתו', ולא הספיק במה שאמר לבסוף 'הביא אתו מצרימה'.

"אכן כוונת הכתוב הוא שבא להודיע כי יש הפרש בין בני יעקב בירידתם למצרים. כי יש מהם שבאו ברצונם לקבל גזירת מלך בלב שלם ויש מהם שהיו חוככים להתעכב מרדת לכור הברזל, וציינם הכתוב מי ומי ההולכים לפרוע שטר חוב הגלות מרצונם, ואמר 'בניו ובני בניו אתו', פירוש אלו לא הוצרך להביאם הוא אלא הם מעצמם באו אתו בדומה לו.

"ואחר כך סידר אותם שלא באו מרצונם עד שהוצרך יעקב להורידם בעל כרחם והוא אומר 'בנותיו ובנות בניו וכל זרעו' פירוש בני בניו אלו הביא אתו מצרימה' פירוש הוא הביאם, לא לרצונם באו".

וכותב ה'אור החיים' הק' דבר נורא, "וראית לתת לב לדבריהם ז"ל שאמרו שכל זמן שאחד מיורדי מצרים קיים לא התחיל השעבוד דכתיב 'ימת יוסף וגו' וכל הדור ההוא', פירוש שירדו מצרים, אז התחיל השעבוד, כי אולי שזה היה להם לתשלום קבלת גזירת מלך ברצון פקע מהם השעבוד,

כי סמא דייסורי קבולי" (הרפואה לייסורים הוא קבלתם באהבה - אז מאי מקבל די ייסורים, גייט אוועק די ייסורים).

ממנו, בחרי אף פנה המלשין הנעלב והזועף לעבר דלת היציאה ועזב את המקום בשלחו אצבע מאיימת כלפי הקהל כאומר עוד אלמדכם לקח. לאחר כמה ימים הוזמן אותו הרב להיות מוהל באחד מכפרי הסביבה.

כאשר עשה דרכו בלוויית שנים מתלמידיו אל עבר הכפר הבחינו התלמידים במלשין הדוהר על סוסו לקראתם, פחד גדול תקפם, בטוחים היו כי כעת בא המלשין לקיים את הבטחתו ולהיפרע מהרב, אר הרב נשאר בשלוות נפש וישוב הדעת. המלשין התקרב במהירות וירד מסוסו וניגש בצעדים מהירים אל הרב ולתדהמת התלמידים נעמד ע"י הרב ובהתכופו כלפיו בהכנעה התחנן ואמר 'מורנו ורבנו סלח לי מחל לי על כל מה שעוללתי וחטאתי כנגדך', משכילה את דבריו עלה בחזרה על סוסו ונסע משם. בראות הרב את פליאת תלמידיו פתח ואמר להם, אסביר לכם מה היה כאן.

כאשר ראיתי את המוסר רוכב על סוסו ומתקרב לקראתנו חיפשתי במחשבותיי עצה והצלה באחד מפסקי התורה, והנה נודמן לי הפסוק 'כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם' (משלי כ"ז ט"ט) מיד התחלתי להרהר ולהפך בזכויותיו של אותו ברנש, כמה אומלל הוא וכמה זקוק הוא לרחמים על הדיוטא התחתונה אליה הגיע, ומי יודע אילו היה מקבל חינוך טוב בילדותו לא היה מגיע למה שהגיע.

המשכתי במחשבותיי להפך בזכותו עד שנכמרו רחמי עליו ונעקרה מלבי כל טינא נגדו ומכיון שכך פעל כאן הכלל של 'כמים הפנים לפנים', נכנסה בו מחשבה טובה והחל להרהר גם הוא אולי הרב צודק, כי הלא ודאי עשה מה שעשה מתוך כוונה טהורה לשם שמים ולא לשם קניטור, מתוך מחשבות אלה נתרכך לבו והגיע לרגע של חרטה ובקשת סליחה.

כשסיים הגרי"ח זוננפלד לספר מעשה זה הוסיף כי כדברים האלה חשב גם הוא בשעה שפרצו לביתו קבוצת הבריונים והניפו אגרופיהם מולו וממילא נכנע גם ליבם, והפטיר את הרעיון הזה למדתי מרבה של שאדיק.

כשסיים הגרי"ח את המעשה אמר שיש למצוא סמך לדבר זה גם בפרשת וישלח (ל) דכתיב 'וישובו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני וגו' (מד, יח). ובאוה"ח הק' וז"ל, "ובדרך דרש יתבאר אומרו ויגש אליו, על דרך אומרו 'כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם', ולזה נתחכם יהודה להטות לב יוסף עליו לרחמים והקריב דעתו ורצונו אליו לאהבו ולחבבו כדי שתתקרב דעתו של יוסף אליו לקבל דבריו ופיוסו.

"והוכרח לעשות כן לצד שמן הטבע לא יחבבו בני יעקב עובדי עבודה זרה, כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים (תהלים קכ"ה א) וממזג נפשם לשנוא אשר בשר חמורים בשרם, לזה הוצרך לפי שעה להפך המוטבע, ולהגישו בלבבו, ולהשיבו בתוואני דליביה", עכ"ל.

והנה בעניין זה ראיתי פעם עובדא שהיה אצל הגה"צ ר' יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל מרא דאתרא עיה"ק ירושלים שפ"א התפרצה לביתו קבוצת בריונים ואיימו ליטול את נפשו, בתחילה ישב הגרי"ח בשלוות נפש ובקור רוח, אך משהמשיכו אלו בשלהם, עמד ואמר להם בקול תקיף 'הנני מוכן לקדש שם שמים, ירו בי ורצונו, אני מהאמת לא אזוו כמלוא הנימה', בשמעם את הדברים האלו נסוגו המתקיפים ויצאו את הבית.

אחר כך הסביר הגרי"ח את פשר התנהגותו ואת הסיבה שניצל מהם עפ"י מעשה שהיה בעיר שאדיק שבפולין, באותה עיירה התגורר מלשין יהודי שהפיל את חיתתו על יהודי העיירה וגרם להם צרות רבות, כולם פחדו ממנו, והוא בחוצפתו היה דורש שיתנו לו בכל שבת לשבת במזרח של ביהכנ"ס דמתא ולהעלותו לתורה לששי.

באחד הימים נפטר המרא דאתרא ובמקומו נתמנה אחד מגדולי התורה, מששמע הרב החדש על מעללי המלשין ועל חוצפתו לבוא לביהכנ"ס וליטול לעצמו עלייה חשובה החליט לקיים את מצות 'לא תגורו מפני איש' ולשים קץ להתקלסותו של האיש בבאי בית הכנסת.

באחת השבתות הופיע הרב בביהכנ"ס הגדול וכאשר קרא הגבאי למלשין לעלות לתורה הכה הרב בחזקה על העמוד שלפניו וזעק 'צא מכאן טמא, מה לך ולתורה הקדושה מה לפה טמא ומשוקץ שמוסר ממונם ונפשם של ישראל לשלטונות לברך על התורה'.

המלשין המופתע ניסה תחילה להכות את המרא דאתרא אך המתפללים מנעו זאת

היה מרקד עם התלמידים

איתא (בספר 'זרע ברוך' סקאלייט) **שהבעש"ט הק' זי"ע** ה' מרקד עם התלמידים בליל שבת קודש וסגולה להמתקת הדינים, ואמר שגורם שמחה בפמליא של מעלה ויורד השפע לישראל בשמחה ורחמים וחסדים מרובים, ע"כ. ויצא כ"ק אד"ש ברקידה.

ולאחר מכן הוסיף ואמר: איתא ב'שפת אמת' (בשלה תרמ"ג) שהארת השבת קודש מתחילה כבר ביום השישי, ומביא בשם זקנו ה'חידושי הרי"ם' זי"ע דהנה במעלת המתנה אמרו חז"ל (ב"ב ע"א) 'הנותן בעין יפה הנותן בור צריך ליתן לו דרך וכו'', והיינו כי המוכר דבר לחברו רוצה לקבל המעות, אבל הנותן רוצה שיהיה להמקבל את המתנה, ולכן נותן לו גם הדרך כדי שיוכל לקבל את המתנה.

וזהו שאמר משה 'ראו כי ה' נתן לכם את השבת על כן הוא נותן וגו'', שמאחר שהקב"ה נתן את השבת במתנה אזי נתן לכנ"י גם את הדרך לזכות בה, והוא הכנת יום השישי שיש אז הארות לבני ישראל שיוכלו לקבל השבת כו', ניתן להם בעין יפה שהיה להם התקרבות להשיג ולראות בעין הארת השבת עי"ש, עכ"ד.

נמצא שכבר עתה בליל יום השישי מתחילים הארות השבת קודש, וא"כ ברקידה זו שרקדנו עכשיו כבר זכינו לקבל מהשפעות טובות אלו.

הוא בדין אדני דינא דמלכות שמיא, והוא לסיבת חטאו, ומיד נתחרט ומלא חרדה ופחד ה', מיד מוחלין לו ונוטלין הייסורים, מאחר שהוא מאמין וחוזר בו ומדבק מחשבתו בו יתברך.

ובזה ביאר הבעש"ט מה שאמרו בגמ' (ערכין טו:) היכי דמי ייסורים המושיט ידו לארנקי ליטול שלוש מטבעות והעלה שתיים, ולכאו' תמוה וכי אלו הם ייסורים, אך העניין הוא שהרי תכלית הייסורים היא לעורר את האדם לתקן מה שצריך ולהתקרב להשי"ת.

ובכן יהודי שמתרחש לו צער קטן כזה שהושיט ידו וכו', והוא מיד נעצר לחשוב ולהתבונן, למה אירע לי צער כזה, הרי הכול בהשגחה פרטית, זהו הרי אינו דבר פשוט, אדם כזה יוצא ידי חובת ייסורים בצער מועט כזה, כי כבר השיגו את תכליתם, אבל כשאדם סובל מייסורים ומאשים כל מיני דברים ומאורעות בסיבת ביאתם, אזי ח"ו לא השיגו הייסורים את תכליתם וח"ו עליו להמשיך ולסבול עוד ייסורים רחמנא ליצלן עד שיתעורר ויפקח עיניו. צריך טוב לחזור ולשנן דברים אלו.

וכן איתא ב'תפארת שלמה' (רמזי פורים) "שהאדם צריך שיוודע שה' עושה כל זאת, ועל ידי כן בא לתשובה ומקבל היסורין לכפרה על כל עונותיו, אזי הוא נהפך לרחמים", עכ"ל.

"והעד הנאמן לזה גם כן כי יוכבד וסרר בת אשר היו מיורדי מצרים ובימיהם היה השעבוד והטעם הוא לצד שהביאם יעקב ולא מרצונם, ועיין בדברי הזהר (שמות קצח.) בפירוש הפסוק 'אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על ה' אלוקיו', עכ"ל האוה"ח הק'.

ועיין שם בזה"ק שמפרש הכתוב 'שברו על ה' אלוקיו' מלשון שבר, היינו אדם המשבר רצונו לפני השי"ת, מה שהקב"ה רוצה ומייעד עבורו זה מה שהוא רוצה, כך טוב לו והוא מקבלו באהבה, 'צדיקים צוברעכין זיך פארן אויבערשטן, וואס דער אויבערשטער וויל ווערן זיי', וז"ל הזהר"ק: "דניחא להו לצדיקיא לתברא גרמייהו, ולא תברא תבירו על תבירו וכולא על ה' אלוקיו כו', ובגין כך זכו לפורקנין ולניסין, עכ"ל.

וממילא כך היה אצל יעקב, כיון שנודע לו שרצונו ה' הוא שירד מצרימה, קיבל את הדבר באהבה וברצון וירד לשם, ומטעם זה כל זמן שהי' בחיים לא התחילה הגלות. וזהו מוסר השכל גדול, כשיהודי מקבל הייסורים, כי כך רוצה ה', אזי הולכים ובטלים ממנו הייסורים.

וכבר הזכרנו כמה פעמים מהבעש"ט הק' זי"ע (מובא בתולדות יעקב יוסף פר' וישלח) עה"פ 'צדיק באמונתו יחיה', כי המאמין בהשגחה פרטית של השי" ויודע בו כי כל מאורעות של האדם הוא ממנו יתברך, הן דבר קטן או גדול הכל

הרה"ח ר' אברהם מרדכי וינשטוק שליט"א

מעטפת הישועות

שלוש ישועות שהתרחשו בביתו של יהודי שהשתתף בסעודת ההילולא של רביה"ק רבי משה מלעלוב זי"ע

המעטפה מהכא להתם וכמו ר' דוב ציפית גם אני לשמוע על הישועה שתיגע בזכות רביה"ק רבי משה מלעלוב זי"ע.

וכאמור, רביה"ק אינם נותרים חייבים.

חלפו מעט פחות מארבעה חודשים ובתחילת חודש אייר אשתקד הודיע לי ר' דוב נרגשות על אירוסים ביתו הכלה בשעטומ"צ ולמזל טוב. "אם רק היית אומר תאריך מוקדם יותר כבר הייתה מתארסת מזמן" הוסיף וסנט בי בחיך.

אמנם, כאשר זוכים לישועה היא מגיעה גם עם תוספות. חלפו פחות משלושה שבועות ושמחה חדשה בביתו של ר' דוב. כעת עם בנו שזכה אף הוא למצוא את זיווגו בשעטומ"צ. וכדי להשלים את סגירת המעגל, ובכן, הבן הנ"ל התארס עם בת אחד מבאי בית מדרשנו הגדול ושמחת האירוסין שנחוגה בשלהי חודש אייר אשתקד התקיימה באולם 'ארומוך', שבו כזכור גם התקיימה הסעודה שבה נטל ר' דוב חלק.

וכמובן שהסיפור לא מסתיים כאן. וכך בשלהי חודש תשרי השתא, מעט יותר מתשעה ירחים לאחר י"ג טבת אשתקד שב ר' דוב ומבשר לי על השמחה במעונו בהולדת הנכדה, בת לבתו שאף שמה הזכר לישועה באותה מעטפה של השתתפות בסעודת ההילולא של רביה"ק רבי משה מלעלוב.

מי יתן שזכותו הגדולה תעמוד לכל קהל אנ"ש ולכל כלל ישראל להיושע בדבר ישועה ורחמים ובכל מילי דמיטב.

אשתקד, ערב י"ג טבת פנה אליי וביקש ממני אם אוכל לסייע לו לקחת חלק בסעודת ההילולא של רביה"ק רבי משה מלעלוב זי"ע, שתעמוד לו לזכות. לבקשתו, צלצלתי אל גבאי בית מדרשנו הרה"ח שמעון גלבשטיין ושאלתי במה יוכל ידידי לסייע. מאחר שהלה ביקש לתרום לדבר מסוים, הציע ר' שמעון שהוא יתרום לאחד מהפריטים בסעודה שעלותו הסתכמה בכ-900 ש"ח.

העברתי את הדברים בחזרה לר' דוב והוא סבר וקיבל - הכין מיד מעטפה עם הסכום המדובר, כשהוא מצרף בתוכה פתק ובה ציין את שם בתו ששידוכה מתעכב. או אז נודע לי גם שהבת שנישאה לפניו וכבר עברו למעלה משנתיים מנישואיה עוד לא נפקדה בזש"ק. ר' דוב החליט לרשום בפתק שאם בנותיו ייושעו עד לתאריך מסוים, הרי שלשנה הבאה ישתתף שוב בהוצאות סעודת ההילולא והפעם באופן מכובד עוד יותר. מאחר שזכיתי להימנות על צאצאי הרה"ק בעל ההילולא זי"ע נועץ בי מה התאריך שעליו לכתוב. אינני יודע מדוע, אבל נקבתי בתאריך ל"ג בעומר. ר' דוב לא היה כל כך מרוצה מכך שאני מפליג את הישועה עד כדי כך - לפרק זמן של יותר מארבעה חודשים, אבל קיבל. הוא הכניס אפוא למעטפה פתק שבו ציין את שמות שתי בנותיו והישועה שכל אחת מהן זקוקה לה, כשהוא מציין שאם הישועה תבוא עד ל"ג בעומר, ישתתף גם לשנה הבאה בהוצאות סעודת ההילולא וכאמור באופן מכובד. אחר כך הייתי השליח להעביר את

בשורות הבאות ברצוני לספר סיפור שהייתה לי הזכות לקחת בו חלק מסוים ובעיקר לראות בעינא פקיחא כיצד מדבריהם של רבותינו הקדושים לא נופל דבר וכיצד אינם נותרים חייבים לאיש.

וכך היה מעשה. ידידי הרה"ג ר' דוב (לבקשתו איני מציין את שמו המלא), זכה ב"ה שתורה וגדולה יתאחדו על שולחנו. הוא עצמו עוסק בתורה וחסידות רוב שעות הימים ומאיך ידיו רב לו בעסקים שונים ומשגשים וגם זכה בס"ד לגדל משפחה לתפארת בנים ובנות ההולכים בדרך ה', בנין וחתנין רבנן.

עם זאת ידעתי מזה תקופה שצרה בליבו, מאחר שביתו, נערה כלילת המעלות עוד לא באה בברית האירוסין אחרי תקופה ארוכה מאוד בשידוכים והישועה לא נראית באופק. במשך הזמן, האח שאחריה אף הוא כבר הגיע לגיל שידוכים, וכך הלכה הצרה והתעבתה, אך ללא מוצא.

ר' דוב שקוע רבות בעבודת התפילה ובפרט בקברי צדיקים. מרבה לפקוד ציונים הן בארץ הקודש והן ברחבי תבל וזכה בין היתר לפקוד ציוניהם של צדיקים שבודדים השתטחו עליהם, אך על אף כל התפילות, עדיין הישועה אינה מגיעה והחתן הנכסף עוד לא נמצא.

ר' דוב אינו נמנה על אנ"ש, אך הסגולה הידועה בהשתתפות בסעודת ההילולא של רביה"ק רבי משה מלעלוב זי"ע כבר עשתה לה כנפיים בשנים האחרונות כידוע והתפרסמה ברבים. וכך

לכבוד יומא דהילולא של הרה"ק רבי רפאל מבערשיד זי"ע - ט"ז טבת

ויגש אליו יהודה (מד, יח)

אור החיים (בראשית מד, יח): **ויגש אליו יהודה** - שרצה להכניס אהבה בלב יוסף, וכפה את לבו של עצמו לאהבו, אעפ"י שהיה סובר שהוא מצרי וכו' כמים הפנים לפנים (משלי כו, ט).

והיא עצה לאהבת הבריות, שאדם צריך שיאהבוהו הבריות, על כן צריך לאהבם כדי שיאהבוהו.

הרה"ק רבי רפאל מבערשיד זי"ע, אמרי פנחס (השלם - חלק א' שער הסיפורים עמ' תקכה)

הזהיר אותם עכשיו שאל ירגזו עוד בדרכי החסידות שלהם, רק יבינו שיש הרבה דרכים בעבודת הבורא והכל עולה בקנה אחד.

וכמו כן יש לומר זהו שאמר יהודה אל יוסף לעיל (מד, יח) **ואל יחר אפך בעבדך**, פירוש, שאל יחר אפך בשביל העבדות שלך, שאתה עובד ה' בדרך הזה וחבירך אינו עובד ה' כמותך, ודי למבין,

דברי ישראל

ובני דן חטים (מו, כג)

שמעתי שאחר פטירת רבינו הקדוש [רבי יחזקאל שרגא] **משינאווי זי"ע**, רצה בנו הרה"ק [רבי אברהם שלום] **מסטרפקוב זי"ע** לקבוע דירתו בעיר קראקא, והיה שבת קודש בעיר **באבוב** אצל בן דודו הגה"ק **מהר"ש זי"ע** לסייע אותו בענין זה, ואמר לו הפסוק (בראשית מו, כג) **"ובני דן"**, כאשר עוזרים לבני צדיקים, אז **"חושים"**, ווערט מען געעך געהאלפן.

כ"ק אדמו"ר מהר"ש מפשעווארסק זצ"ל, י"ג אורות (ח"א, דף שסא)

ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייה. ויאמר יעקב מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי וגו' (מו, ח-ט)

בשנת תקכ"ד נקרא הגה"ק **בעל שאגת אריה זצ"ל** לקהילת מיץ, לכהן שם פאר בתור רב ואב"ד, וכבר היה אז זקן מופלג קרוב לשבעים, וכבואו שמה, שמע את הבעלי בתים מתלחשים לאמור, שבא לשכון בבית הקברות שמה...

בשבת קודש בדרשתו הראשונה, פתח ואמר: מצינו בתורתנו הקדושה בבוא יעקב אבינו ע"ה למצרים, שאלו פרעה **כמה ימי שני חיך**, והשיב לו יעקב אבינו ע"ה **ימי שני חיי כו' מעט ורעים** כו'. וצריך לדעת על מה ולמה השיבו יעקב אבינו ע"ה יותר ממה ששאל לזו וגם למה שאל פרעה על שנותיו? אך הענין הוא, כי פרעה ראה איך הארץ נתברכה לרגלו, שנפסק הרעב, ואולם בראותו שהוא זקן, נתיירא פן לא יארך שמחתם עם האורח הגדול הזה, על כן שאלו, **כמה ימי שני חיך**, בחפצו לדעת אם ישמחו עמו לאורך ימים, ויעקב אבינו ע"ה הבין זאת, והשיב לו, **ימי שני חיי מעט לעומת שני חיי אבותי** שחיו ק"פ שנה, ויש לו לחיות עוד חמישים שנה אך רעים היו, על כן הנהו נראה כזקן ושבע ימים יותר ממה שהוא באמת - כן הדבר עמדי, סיים השאגת אריה, ימי חיי רעים היו, ברדיפות ועוני ודוחק, על כן נראה אני כזקן יותר מדאי, אבל אוכל להבטיח אתכם להיות פה לרב יותר מעשרים שנה, והבטחתו נתקיימה.

דור דעה

כנען והודיעו בשם שיש אלקי השמים והארץ, אולם בארץ מצרים לא נודע דבר, וזהו שבישר לו **"ואמרתם אליו כה אמר"** (תיבת כה הוא כינוי להשכינה הק'), השכינה הקדושה מוכרזת ומודיעה **"בנך יוסף שמני אלקים לאדון לכל מצרים"**, פירוש שיוסף הצדיק פירסם אלקותו והשריש בתוך מצרים שהוא יתברך הוא אדון הכל, וזה בוודאי בשורה טובה ליעקב.

וסיים רבינו זי"ע ואמר לשואליו: בארץ רוסיה ישבו אבותי הקדושים והודיעו ופרסמו אלקותו יתברך, עתה באתי הנה כי פה עוד לא נודע מאומה.

נר ישראל

והגדתם לאבי את כל פְּבוֹדֵי בְּמִצְרַיִם (מה, יג)

הגה"ק רבי אברהם חיים הורביץ מפלאנטש זצ"ל [חותנו בזיוו"ר של כ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל] היה פעם בעיר מעליץ וכשיצא מהעיר ליוו אותו כל העיר אנשים נשים וטף כראוי לגברא רבא אדם קדוש כמוהו, וכשיצא את העיר עמד שם על הגשר ופנה אל העם וראה שכולם נקבצו באו לו לחלוק כבוד גדול, נענה ואמר, הנה אמרו חז"ל במשנה אבות 'כל הבורח מן הכבוד הכבוד רודף אחריו', והנה אחרי רואי את כל הכבוד שהנחלתם לי תמה תמה אקרא, וכי בורח מן הכבוד אנכי, שהכבוד ירדוף אחרי, אלא נראה לפרש דברי המשנה כל הבורח מן הכבוד הכבוד רודף 'אחריו', היינו לאותם דורות הבאים אחרי דהיינו בניו ויוצ"ה, שהם נוחלים את הכבוד שהיה מגיע לאביהם, והלוא אבי [הרה"ק רבי משה מראזודוב] ז"ל היה בורח מן הכבוד לכן מגיע לי הכבוד הזה. וזה אפשר כוונת הפסוק **והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים**, שיוסף הצדיק אמר, **לאבי את כל כבודי**, שכל כבודי שיש לי במצרים בא מכח אבי שהוא ברח מן הכבוד לכן רודף הכבוד אחרי.

מושיען של ישראל (ח"ד עמ' ט'), ניצוצי התורה

ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך (מה, כד)

ואמר אא"ז [הרה"ק רבי יחזקאל מקאזמיר] **צוק"ל**, פירוש **אל תרגזו בדרך**, ר"ל בדרכי החסידות, היינו כשאתה עובד להבורא ית' על פי איזה דרך, וכשאתה רואה שחבירך אינו עובד על דרך זה שאתה הולך, אל תרגזו עליו, כי הרבה דרכים יש בעבודת הבורא ית"ש. עכדה"ק.

והענין מה שראה על ככה להזהיר אותם על זה יש לומר, כי מחלוקת השבטים עם יוסף עד שמכרוהו בוודאי לא היתה המחלוקת בדברים גשמיים, רק בדרכי החסידות כמובן, לפיכך

הרב אהרן גלבשטיין

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה (מד, יח)

יש להפליא לפי דעת המדרשים שכל כוונותיו של יהודה לא היה רק לעורר כעס וההגשה רק למלחמה לצבע שוקי מצרים בדם. דקשה על זה מה לשון **"בי"** וגם לשון **"נא"** שאינו אלא לשון בקשה ומה **"ואל יחר אפך בעבדך"**, הוה ליה למימר ויחר אפך. ומלבד זה הדקדוק לשון **כי כמוך כפרעה**, כ' הדמיון מיותר עד שהוכרחו המפרשים להעמידה על פירוש דברי פיוס כידוע.

ונראה על פי מה שקיבלתי ממורי [הבעש"ט] שסגולה נפלאה לבטל הכעס לומר הפסוק **במה יזכה נער את ארחו לשמור כדבריו**: היינו לכיון השם הקדוש היוצא מר"ת, נמצא לפי זה אף שכל עצמו כוונתו של יהודה לעורר מדנים וכעס עם יוסף אעפ"י כמצד עצמיותו היה רוצה לבטל כעסו שלא יבוא לכלל כעס באמת שכל הכועס וכו' ובא בכ"ח סגולה הנ"ל לבטל הכעס מלבו שלא יהא פיו ולבו שוים בזה, וראה והבט שיהודה בחכמתו הכניס אותו השם בתוך דבריו שיועיל לבטל כעסו שהתיבות והאותיות המיותרים הם **"בי"** ו**"נא"** וכו' הדמיון והם ממש כסדרן השם הקדוש היוצא מר"ת **ב'מה יזכה נער את ארחו לשמור כדבריו**, והבן.

מאיר נתיבים

אני יוסף אחיכם אשר מכתם אתי מצרימה (מה, ד)
אור החיים הק' כתב על זה פירוש שסמך לומר **אחיים אשר מכתם** שאפילו בזמן המכר לא כהתה עין האחוה ממנו. והרה"ק ר' יוסף מדאלאטשיץ ז"ל אמר בשם **מרן הרה"ק הרב ר' מרדכי מלכוויטש ז"ל** שגם לאוה"ח הק' היתה מדה זו כי אחרת אי אפשר לומר פירוש זה.

בית אברהם

ויאמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלקים לאדון לכל מצרים (מה, ט)

בעת שישב **רבינו מרז"ן זי"ע** בטשערנוביץ לאחר שברח מרוסיה, והצאר של רוסיה ביקש מהקיסר של אסטרייך שיחזירהו לרוסיה, ונשלחו אנשים מכובדים ושתדלנים לווען הבירה, והצליחו במשימתם שיוכל רבינו לגור באסטרייך בלי מפריע כידוע, בבוא הבשורה הטובה הזאת לטשערנוביץ שאלו אותו האנשים משם, הלוא כעת ראינו אשר כל מה שירצה כ"ק אדמו"ר כן ייעשה לו ולא יועיל כל השתדלות הצאר לעשות נגד רצונכם, וידענו גם ידענו כי גם פה הרבי גר בארץ נכריה, הלוא לו הואלתם לשבת ברוסיה במנוחה בהשקט ובטח, וידעים אנו שהש"י"ת היה ממלא רצונכם וכל כלי יוצר עליך לא יצלה, וא"כ לאיזה צורך הוכרח הרבי לנווד ולנוע על פני תבל? והשיב רבינו זי"ע: יוסף הצדיק בשבתו במצרים שלח להודיע לאביו יעקב **"שמני אלקים לאדון לכל מצרים"**, ויש להבין מה בישר לאביו שזכה להיות שר של ציגאנירס? אמנם כן הוא הפירוש, האבות הקדושים ישבו כולם בארץ

נערך ע"י הרה"ג רבי אהרן מרדכי גרין שליט"א - רב ומו"צ בקהילתנו

הבחישה נעשה עבה כעיסת לחם, גם אם על ידי המשך הבלילה נהפך לבלילה רכה, אולם בעת הצורך, אם ישפוך תחילה את המים באופן שלא יעשה כלל בלילה עבה מותר, אך יעשה הבחישה בשינוי כדלעיל. [שש"כ שם סכ"ו, ובהל' שבת בשבת פי"ג סט"ז בשם הגרי"ש אלישיב, מאידך לדעת הגר"מ סירוטה אין להקל בזה כלל].

ג. שפיכת שמן או מיונו לתוך ביצים מרוסקים ולערבם.

הרוצה לעשות סלט מיונו עם ביצים בשבת, יתן קודם את השמן והמיונו ואחר כך את הביצים, ויערבם בדרך שתי וערב, והנוהגים להקל לעשותם ללא שינוי יש להם על מי לסמוך, והוא הדין בסלט טונה עם מיונו. [ארחות שבת פ"ו סע' מ].

ד. סלט אבוקדו עם ביצים.

אין לעשות סלט אבוקדו עם ביצים בשבת משום איסור לש, דהאבוקדו הלח מדבק את פיזורי הביצים היבשים. [מ"ב למעשה ע' תפ"ו].

ה. עירוב סוכר, קקאו, ריבה, דבש, בלבן או גבינה.

א. מותר לערב סוכר או קקאו בלבן או גבינה, כיון שלא נוצרת בעירוב זה שום עיסה וקיבוץ חלקים.

ב. ולענין ריבה (או דבש) התיר הגרש"ז אויערבאך לערב דווקא בלבן דהוי בלילה רכה ברכה, אולם לערבם בגבינה אסר, דסוף כל סוף נעשה כאן בלילה. [שש"כ שם סע' טז-יט, ארחות שבת שם סמ"ג-מד].

ו. נתינת קורנפלקס לתוך חלב.

מותר לתת קורנפלקס לתוך חלב כיון שאין נדבקים זה לזה. [ארחות שבת שם סמ"ה].

ז. עשיית ג'לי בשבת.

כתב בשו"ת שבט הלוי [ח"ז סמ"א אר"ב] דהגם שבעת נתינת אבקת הג'לי לתוך המים, נהפך מיד לדבר נוזלי, מכל מקום כיון שאחר דקות ספורות נעשה סמיך ועב, יש לחשוש ולאסור עשייתה משום לש.

ח. חמאת בוטנים שהשומן צף למעלה.

שני חומרים שנתערבו ונדבקו לפני שבת, מותר לערבבם בשבת ואין בזה איסור לש, אך יערבב בנחת ולא בכח. [שו"ע ומ"ב שם סט"ו]. ולכן חמאת בוטנים שנפרד ממנה שומן והוא צף על פניה מותר לשוב ולערבבה בשבת. [שש"כ פ"ח ס"ז בשם הגרש"ז אויערבאך, מאידך בפסקי תשובות שם אות כה הע' 270 כתב להחמיר בזה].

מים [כשהמטרנה עברה תהליך בישול ונותנה לכלי שני], דכיון שנמסים מיד במים ולא נוצר ממנה שום גוש סמיך לא הוי בכלל לש. [חזו"א סנ"ח סק"ט ד"ה ומיני].

ו. לפעמים התירו חכמים להכין בלילה רכה בשבת, כגון אם יעשה בה ב' שינויים, א' שישנה סדר נתינת החומרים מאופן נתינתם בימות החול, ב' שישנה אופן וצורת הבלילה מימות החול, כגון שיבלול באצבעו, או על ידי נענוע הכלי, ואם מוכרח לערב בכף יעבירו דרך התערובת שתי וערב אפילו כמה פעמים, וטוב שיוציא הכף מן התערובת בין השתי והערב. [שו"ע ורמ"א שם סט"ז, מ"ב סקס"ח, שש"כ פ"ח ס"ט].

ב. עשיית טחינה בשבת.

אסור לעשות טחינה בשבת כיון שעל ידי

א. הגדרתה. לישא האסורה מה"ת ומדרבנן. לישא המותרת.

א. המחבר גופים נפרדים לגוש אחד על ידי מים או כל מיני משקה שנילוש ונדבק על ידם. [מ"ב סימן שכא סק"נ].

ב. לישא האסורה מן התורה הוא דווקא בבלילה עבה, דהיינו שעל ידי הבלילה [הערבוב] הופך הנילוש לגוש אחד יבש.

ג. אמנם בבלילה רכה דהיינו שהנילוש נשפך מכלי לכלי, איסור לישתה אינה אלא מדרבנן. [שו"ע הרב שם סט"ז].

ד. אין איסור לישא בשופך משקים לתוך חתיכות גדולות של פירות וירקות, גם אם מערבם אחר כך יחד, לפי שאין המשקים מחברם יחד. [מ"ב שם סקס"ח].

ה. מותר ליתן אבקת מטרנה וכיוצא בזה לתוך

קהל בית דוד לעלוז
1451-43rd St.
Brooklyn, NY 11219

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

לקראת שמחת הבר מצווה לנכד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בן לבנו הרה"צ רבי חיים יעקב שליט"א
יופיע אי"ה רבנו שליט"א בשערי ארה"ב
ביום ב' פרשת ויחי י"ג טבת

שמחת הבר מצווה ושוה"ט מלווה מלכה
יתקיים אי"ה מוצש"ק אור ל"ט טבת
באולם אנשי ספרד
1370 45th St

שבת קודש פרשת ויחי - שבת יא"צ של כ"ק מרן רביה"ק הברכת משה זיע"א
התפילות ועריכת השולחנות
בהיכל בית מדרשינו דקהל בית דוד
1451 43rd Street
ויה"ר שמשמחה זו יושפע עלינו
ועל כל ישראל שפע רב
הגבאים

לקראת יומא דהילולא קדישא של רבינו הק' רבי משה מלעלוב זיע"א
ביום ההילולא אשר הצדיקים משפיעים כל טוב תורמים לאהל מועד
וזכות זיכוי הרבים יעמוד לכם להתברך בכל מילי דמיטב שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם ונחת מכל יוצ"ח
לתרומות: בנדרים פלוס ע"ש אהל מועד, או אצל הרב אהרן לוסטיג משב"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

"מ'בויעט לעלוב"

'הכנסת אורחים לעלוב' בפולין מחדשת את פניה

במקביל לתנופת הבנייה והעבודות בעיירה לעלוב שב"ה בעיצומה: 'הכנסת אורחים לעלוב' רכשה בניין חדש וענק בעיירה כ-800 מ"ר והוא נמצא בהליכי הכשרה לקליטת המוני הבאים להשתטח על ציון רביה"ק הרבי ר' דוד מלעלוב זי"ע ביומא דהילולא ז' שבט כבר השנה

הבנין החדש שנרכש השנה ע"י הכנסת אורחים לעלוב מהחזית השנייה

הבנין החדש שנרכש השנה ע"י הכנסת אורחים לעלוב מחזית כיכר השוק

העבודות בעיצומם: קומה שניה בבנין הנוכחי משנה את פניה

השנה האחרונה, מז' שבט תשפ"ג ועד עתה, עברה על קהל עדת חסידי לעלוב בציפייה. מאז ההכרזה ההיסטורית אשתקד, על הקמת בניין ה'הכנסת אורחים' החדש והנחת אבן הפינה שהתקיימה בעיצומו של השנה"ט ביום ההילולא, רוחשת בלב כל אנ"ש הציפייה הדרוכה לראות את התוצאות הברוכות בשטח, בהילולא קדישא הבאה עלינו לטובה.

המחזה המרגש של עשרות התורמים שהבטיחו לעצמם 'קוויטל נצחי' בציונו של רבינו הקדוש רבי דוד מלעלוב זי"ע של רבינו - בדמות חדר בהכנסת אורחים על ציונו, עולים בעיצומו של השנה"ט ביום ההילולא ומתברכים מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, עדיין חרוט בלב כל מי שנכח באותם רגעים נאדרים.

וברוך ה', אנשי בשורה אנו היום להודיע כי אכן נפל דבר בעיירה לעלוב, תנופת הבנייה סביב הציון כבר בעיצומה. לעלוב של ז' שבט תשפ"ד בעז"ה לא תהיה דומה לשנים שעברו. הבניין המפורסם שמול הציון, מבנה ההכנסת אורחים ובית הכנסת העתיק, נכון לעת כתיבת שורות אלו, כבר אינו נראה כפי שכולנו מכירים אותו.

ליד ציונו הקדוש של רביה"ק הרבי ר' דוד מלעלוב זי"ע, המעיין הנובע מזה כמאתיים שנה ישועות שלא כדרך הטבע, האוהל שבמשך דורות נהרו רבבות יהודים חוכי ישועות מכל רחבי פולין, בשיאו של החורף הקפוא ובימות הקיץ, כדי להשתטח ולהתפלל במקום שצדיקי הדורות קדושי עליון זי"ע העידו על הכוח הגדול לפעול בתפילה במקום זה, הולכת ומוקמת בס"ד 'הכנסת אורחים' מהודרת, רחבת ידיים ומפוארת, בסטנדרטים הגבוהים ביותר, שעל ידה יוכל כל דורש את ה' להגיע ביישוב הדעת ולשפוך שיחו בכל ימות השנה ובפרט ביום ההילולא.

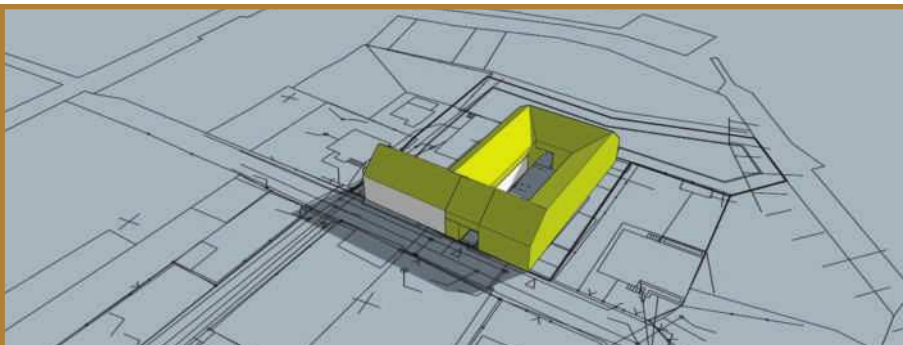
חדר האנרגיה ותעלת המים

"השנה האחרונה הייתה השנה האינטנסיבית ביותר ב'הכנסת אורחים' לעלוב מאז שנת תשמ"ח" אומר לנו נאמן בית רבוה"ק ויו"ר הכנסת אורחים לעלוב, הרה"ח ר' שמחה קרקובסקי שליט"א מפיו אנו מבקשים לשמוע על הנעשה בשטח. "הייתה זו שנה של עבודה מאומצת שתוצאותיה כבר נראים בימים אלו".

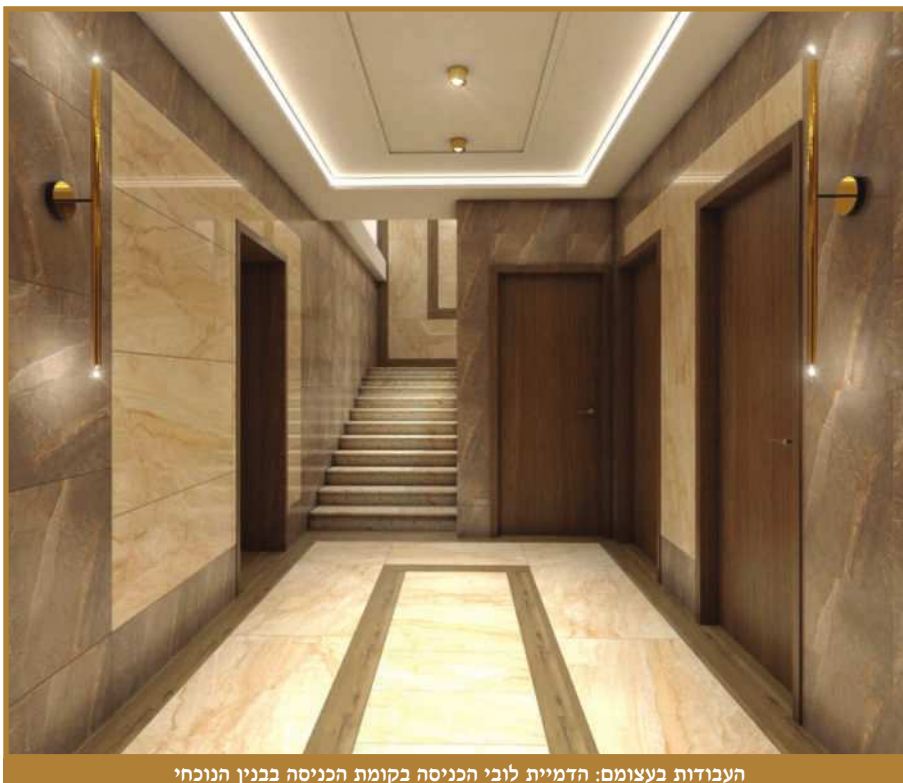
בשיחה מרתקת פורש בפנינו הרה"ח ר' שמחה שליט"א, את הפעילות וההשקעה, חודש אחר חודש, מאז ההילולא הקודמת ועד עתה. "כזכור, כבר בשנה שעברה זכינו לבשר על רכישת המגרש הענק מול הציון עליו בעז"ה

כל תורם יזכה לזה: הדמיית חדר הכנת אורחים המפואר שנבנה בימים אלו

תרשים העמדה של הבנינים החדשים לצד הבניין הנוכחי לאחר העתקת חדר האנגריה ונחל המים

העבודות בעצומם: הדמיית לובי הכניסה בקומת הכניסה בבניין הנוכחי

יוקם המבנה הגדול של הכנסת אורחים לעלוב. במהלך השנה התקדמנו לתחילת הבנייה בפועל, תכניות אדריכליות שורטטו והופקדו במחלקת הנדסה בעייתית המחוז 'שטעקטשין' אליה משתייכת העירייה לעלוב, כשמדי כמה שבועות ערכנו פגישות עם ראשי העירייה והאדריכלים, פגישות שהתקיימו חלקן פיזית, בפולין, וחלקן דרך הזום, לפעמים כמה פגישות בשבוע.

"ככל שהתקדמנו צצו עוד ועוד בעיות שנאלצנו לפתור בדרכים יצירתיות. כך למשל התברר שבאמצע המגרש החדש עוברת תעלת ניקוז עירונית, שורה ארוכה ומפרכת של פעילות נדרשה כדי לקבל אישור להעתיק את התעלה למיקום אחר בעירייה.

כך קרה גם עם 'חדר האנגריה' (עלעקטערי) תחנת אנרגיה גדולה החבויה באדמת המתחם שרכשנו ואיימה לבטל את כל תכניות הבנייה. כאן היה עלינו להיפגש עם אנשי חברת העלעקטערי של פולין, להפעיל קשרים רבי השפעה בחלונות הגבוהים עד שב"ה הגענו בימים האחרונים להבנות להעברת נקודת האנגריה הגדולה מהמגרש לשטח אחר.

"אלורק דוגמיות ספורות לבעיות הביורוקרטיות עמן התמודדנו בשנה האחרונה, כשכל אחת דורשת שבועות וחודשים ארוכים של עבודה ומאמץ חובק עולם. ובפולין, כידוע, גלגלי הביורוקרטיה מתגלגלים בעצלותיים, כל צעד, כל החלטה, לוקחים ימים ושבועות מתמשכים עד קבלת האישורים והחתימות.

"אך ברוך ה', בתום חודשים ארוכים של פעילות, בשעה טובה ובסייעתא דשמיא מופלאה, זוכים אנו לבשר כעת לקהל הקודש כי כל המכשולים הוסרו, העבודות בשטח כבר יוצאות לדרך ממש בימים אלו, כך שמיד לאחר ההילולא השנה בעז"ה תתקיים יציקת היסודות לקומפלקס החדש של 'הכנסת אורחים לעלוב'.

"למעשה ניתן היה כבר בימים הקרובים לצקת את היסודות, אלא שלאחר התייעצות עם הגורמים בשטח, הוחלט להמתין עם היציקה עד לאחר ההילולא השתא, כדי לאפשר את הקמת האוהלים הגדולים בשטח זה ביום ההילולא".

תבשרנו בשורות טובות

הבניין החדש שיוקם בעז"ה על שטח המגרש הגדול, הצמוד לבניין הישן, יכיל בתוכו בית מדרש רחב ידיים ואולם אוכל ענק שיכיל בעז"ה את אלפי הבאים לפקוד את ציונו של רבינו ביום ההילולא ובשאר ימות השנה, יחד עם עשרות חדרי אירוח ברמה גבוהה ביותר.

במקביל לעבודות הבנייה במגרש החדש, 'הבניין הישן' בו שכן בית הכנסת של לעלוב ובו היו חדרי האירוח בשנים האחרונות ומקווה הטהרה, נמצא גם הוא בימים אלו תחת עבודות בנייה נרחבות. החדרים המיושנים, גרם המדרגות הסדוק המיתולוגי, כולם עוברים שיפוץ יסודי מהמסד עד הטפחות ולובשים צורה של 'הכנסת אורחים' מפוארת וחדשה, עדי כי קשה יהיה להכיר את המקום לאחר

שיסתימו בעז"ה עבודות השיפוץ, כשהבניין הזה יהווה פנינה של הכנסת אורחים מפוארת מול ציונו של רביה"ק.

בנוסף, אם בשנים האחרונות נאלצו חלק הארי מהציבור להתאכסן במבנה מרוחק מהציון, הרי שהשנה לא עוד, וכאן למעשה טמונה אחת הבשורות הגדולות והמשמחות של השנה בעז"ה, עליה שומעים אנו מהרה"ח ר' שמחה שליט"א, והיא רכישת בניין 'המסעדה' השוכן במרכז העיירה לעלוב.

בניין המסעדה, שגודלו כשמונה מאות מטר מרובע, שוכן במרחק הליכה של כדקה מציונו של רביה"ק, בנקודה ממנה יצאה אשתקד תהלוכת הכנסת ספר התורה לציונו של רביה"ק. אגב, לבניין זה יש 'ייחוס' בזכות עצמו, יען כי בו ערך כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע את השולחן הטהור הראשון בלעלוב ביום ההילולא.

"בשנים הראשונות, מחוסר מקום מתאים, לא התאפשר לערוך את השוה"ט בתוככי העיירה לעלוב, אך בשנת תשנ"ב נשכר הבניין לראשונה ע"י הכנסת אורחים לעלוב ובו ערך רבינו את שולחנו הטהור לראשונה ביום ההילולא בלעלוב.

כעת אפוא נסגר מעגל עם רכישת הבניין ע"י הכנסת אורחים לעלוב והכשרתו כבר השנה ל'אכסניה' לציבור הגדול שיוכל לשהות בסמיכות לציון בחדרים נוחים וראויים, כך למשל, לאחר שהתברר שמערכת החימום הישנה שהייתה במבנה אינה פועלת, החלו בימים אלו בהתקנת מערכת חימום חדישה וגדולה לכל המבנה, לקראת ההילולא הבעל"ט.

צ'רטלר ללעלוב

לסיום, מאז פרוץ המלחמה בארץ ישראל התעורר החשש שמא לאור המצב לא יתאפשר השנה לערוך את הנסיעה לפולין כבשנים רגילות, אך ב"ה בעת כתיבת השורות אנו מתבשרים כי ב"ה נחתם חוזה מול אחת מחברות התעופה הגדולות בארץ על טיסת 'צ'רט'ר' מישראל לקטוביץ וחזור ליום ההילולא. פרטים נוספים על המסלולים יבואו בעז"ה בידיעה נפרדת.

מוגבל ל 180 מקומות הזדרזו להירשם!

ליל רביעי ז' שבט

- 05:30 המראה מנתב"ג
- 08:30 נחיתה בטסטוביץ
- 10:00 לעלוב
- 22:00 יציאה מלעלוב
- 01:00 המראה מלעלוב
- 06:00 נחיתה בישראל

להחזית נפש כל דוד מנחם היצא מפיו הטיבית של מורנו ורבינו ורה"ק רבי דוד מלעלוב וטהו"ז עליו ועל כל ישראל

צ'ארטר לפולין 24 שעות

הכל כולל \$595

המחיר כולל:
 כרטיס טיסה, מזוודה קטנה 8 קילו, אש"ל, הסעות.
נספר מחזיקות מכתב הרשומה ע"י ר"ג סבת או ע"י גמר הנלא. המחיר כפוי להתעוררו

לקבלת טופס הרשמה יש לפנות למייל
x0583242277@gmail.com

הדמיה המדרגות בבנין הנוכחי לקומה השניה

הדמיית פרוזדור החדרים בבנין הנוכחי בו העבודות בעיצומם

הרה"ק רבי רפאל מבערשיד זי"ע - ט"ז טבת תקפ"ז

ואלה תולדות

הרה"ק רבי רפאל מבערשיד זי"ע בן הרה"ק רבי יעקב יאקיל, היה מגדולי תלמידי הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע.

נולד בשנת תקי"א, ועוד לפני שהתקרב לחסידות היה ידוע כאדם גדול וקדוש. לימים החל לנסוע להרה"ק רבי פנחס מקאריץ ונעשה לתלמידו המובהק והקרוב ביותר.

לאחר הסתלקותו של רבו הרה"ק ר"פ מקאריץ התאחדו רבים מהחסידים תחת הנהגתו כשהוא מחזיר בהם על פי דרכו ושיטתו של רבו את מידת האמת ונקיות מכל שמץ של גאווה וכעס או דברי שקר ח"ו.

חסידי בערשיד מפורסמים היו בשגב רוממותם והשגתם בעבודת ה' ובמעלות רמות. נודעו כמעמטים בדיבור ושתקנים, נזהרים מלהוציא דיבור מפייהם פן יהיה בו חשש שקר. תפילתם בלחש ושקט מתוך דביקות נפשית ללא התלהבות חיצונית.

היה מפורסם בעבודתו הקדושה על מידת האמת, ואף הסתלקותו היה כרוך במסירות נפש בענין זה, היה זה בשעה שהיה צריך משום מעשה שהיה לשנות בדיבורו וביקש שיסתלק קודם מן העולם. תפילתו נתקבלה, ועלה בסערה השמימה ביום ט"ז טבת תקפ"ז ומנוחתו כבוד בעיר סאראשה (מחוז קייב אוקראינה).

דברי רבו הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע עליו

אמר [רבי חיים מלמד מטראסטינעץ, היה מקורב מאוד להרה"ק רבי בנימין זאב מבאלטא זי"ע] בשם הרב [הרה"ק רבי פנחס מקאריץ] ז"ל: **הבעש"ט** אמר, השי"ת וועט מיר דאנקן וואס איך האב אים צי גישטעלט אזוי אין יאסעלע [השי"ת יודה לי שהעמדתי לו כזה יוס'לה]. על הרב [רבי יעקב יוסף] מפולנאה אמר כן, ואני אומר, השי"ת וועט מיר דאנקן וואס איך האב אים ציגעשטעלט אזוי אין רפאל [השי"ת יודה לי שהעמדתי לו כזה רפאל (הרה"ק רבי רפאל מבערשיד זי"ע)]. ועוד אמר בשם הרב ז"ל, שאמר: פאר קיינס בין איך קיין ערב ניט, רק פאר מיין רפאלין בין איך ערב אז ער וועט בוודאי נישט קאלע ווערין.

אמרי פנחס (השלם - חלק א' שער הסיפורים עמ' תקיח)

קודש קדשים, קדושת המידות

הרה"ק רבי רפאל מבערשיד זי"ע השתוקק כל ימיו לקיים מצות ציצית בהידור רב בצמר מארץ הקודש. לאחר מאמצים מרובים שב אחד מחסידיו מביקור בארץ ישראל, והביא לו מתנה יקרה מפז, צמר נקי ומשובח מארץ הקודש.

שמח הצדיק שמחה מרובה, ומסר את האריג לאחד מחסידיו, שיתקין לו ממנו טלית קטן נאה ומהודר, אותו חסיד שידע עד כמה חשוב בגד זה בעיני רבו ניגש אל המלאכה בדחילו ורחימו, אבל תקנתו היתה קלקלתו, כי לא הבחין במעשיו, ובעת שעשה את הקיפול לגזור את החור ולעשות פתח להלבישו על הראש קיפל את הבגד קיפול נוסף, וכשפתחו, חשכו עיניו: שני חורים באריג.

בראש מורכן ניצב החסיד לפני הרה"ק והגיש את האריג המושחת, כשהוא אינו מסוגל לפצות את פיו מבושה ומצער, וציפה למה שהגיע לו... והנה מחיך אליו הרה"ק מבערשיד ואומר לו: "אכן, שני חורים נדרשו לו לבגד זה", וביאר מיד כוונתו התמוהה: "פתח אחד, כרגיל בכל טלית קטן, והחור השני, כדי ללמד את רפאל שלא לכעוס!..."

כ"ק מרן אדמו"ר [ה'אמרי חיים' מוויזניץ] זצוק"ל סיפר עובדה זו בכמה הזדמנויות. בסיימו הפטיר: "קודש קדשים! ווי נעמט מען אזא מדריגה אין קדושת המידות?! די מעשה רעש'ט מיך איבער א-סאך א-סאך מעהר ווי מופתים!" [היכן נוטלים מדריגה גבוהה כזו של קדושת המידות?! העובדה הזו מרעישה אותי הרבה הרבה יותר מהמופתים].

שרפי קודש

בראש השולחן או בסוף השולחן?...

פעם הסתפק הרה"ק רבי רפאל מבערשיד זי"ע אם עדיף לשבת בראש השולחן ולידע בליבו שבאמת מגיע לו לשבת בסוף השולחן, או שעדיף לשבת בסוף השולחן ולחשוב שבאמת מגיע לו לשבת בראש השולחן, וגמר בדעתו שעדיף לשבת בסוף השולחן ולחשוב שמגיע לו להיות בראש השולחן, שכן 'מעשה מוציא מידי מחשבה אבל אין מחשבה מוציא מידי מעשה'... [קדושי'ן דף נט:].

מאמר מרדכי

אצל הרה"ק רבי ישראל מרוזין זי"ע

הרה"ק רבי רפאל מבערשיד זי"ע נסע כמה פעמים בשנות זקנותו אל הרה"ק מרוזין זי"ע, רבי רפאל היה תלמידו המובהק של הרה"ק רבי ר' פנחס מקוריץ זי"ע, וכידוע שעיקר עבודתם של תלמידי קוריץ היתה לסור משקר וגאווה ולהשריש בתוכם מדת האמת והענוה. פעם בהיות רבי רפאל אצל הרה"ק מרוזין זי"ע ביקש רבי רפאל מהרה"ק מרוזין עצה לעניינים אלו. הרה"ק מרוזין ענה לו בקצרה בכמה מילים: 'אצלינו לימדו 'דביקות'. ויהי כשמועו רבי רפאל מילים אלו, נענה בהתפעלות - וכאחד שנוצר באיזה פרט חשוב - ואמר: עהר - כוונתו על הרבי ר' פנחס זי"ע - 'האט דאך טאקע גיזאגט, אז מ'האט דבקות ה', פאלן די מידות רעות אוועק אזוי ווי שטרוי' [הוא הרי אכן אמר שאם יש דביקות ה' נופלים המידות רעות כמו קש] (מרשימותיו של הגה"ח רמ"א הורוביץ אב"ד באנילא).

נר ישראל

בורח מן הכבוד

פעם בא הרה"ק רבי רפאל מבערשיד לבארדיטשוב ונתקבל שם בכבוד גדול, ולפתע נעלם, וחיפשוהו בכל העיר ולא מצאוהו, כי התעטף בסודר על ראשו ופניו כדי שלא יכירוהו, והלך לשוק, ונכנס לחנות של בדים ושאל, אם יש להם קצת טאבאק למכירה, וחשב הסוחר שלפניו יהודי בטלן, ואמר לו שטעה, והכניסו לחנות אחרת, וכך הוליקוהו

מחנות לחנות בצחוק ולעג, עד שהגיעו אנשים שחיפשו אחריו ומצאוהו עומד בשוק בין סוחרים הלועגים ומתלוצצים עליו. אח"כ אמר שהוכרח להתבזות קצת כי לא יכל לסבול הכבוד הגדול שחלקו לו.

מאמר מרדכי

סגולה להינצל משקר

שמעתי בבראנוביץ מרבי יצחק גוניצער ז"ל שאמר בשם הרה"ק רבי רפאל מבערשיד זי"ע, סגולה להינצל משקר, שיספר האדם למי שרימהו, שרימה אותו, וע"י זה ינצל משקריו.

הרה"ח ר' ישראל שמעון קסטלניץ ז"ל, מזקנים אתבונן

חסידי בערשיד בריקוד בשבת בראשית

כפי שהורה רבם [הרה"ק רבי רפאל מבערשיד זי"ע] תלמידו של הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע] היו חסידי בערשיד אמונים על אהבת איש לרעהו. אחד המנהגים המיוחדים לחסידי בערשיד, היה ב"שבת בראשית", בו היו רוקדים כולם יחד במעגל ושרים: "שבת בראשית אלע אין איינעם... [כולנו כאחד], שבת בראשית אלע אין איינעם..."

מסופר, כי פעם ישב הרה"ק רבי שלום מקאמינקא אצל הגאון בעל "ישועות יעקב" מלבוב. נכנס אצלו איש אחד וסיפר בבדיחות הדעת, כי לאחרונה הכיר "מנהג חדש" בין חסידים, נזדמן לו לשבות ב"שבת בראשית" בין חסידי בערשיד וראה אותם רוקדים במשך כל השבת "שבת בראשית כולנו כאחד..." התפלא אף הגאון מלבוב ואמר: "מילא אם אין עוסקים בתורה - עוסקים בשירות ותשבחות, אבל לבלות כל השבת בדברים שלא נשמעו מעולם! אמתה!?" השיב לו הרב מקאמינקא: "הלא הוא תוספות מפורש במסכת סנהדרין

(דף לו: ד"ה מכנה)!

התוספות שם מצטטים מ"תשובת הגאונים" שמלאכי מעלה אומרים שירה בכנפיהם. וש כנפים לאחד וכל כנף אומר שירה אחת ביום אחד מששת ימי החול, ובהגיע יום השבת אומרים המלאכים לפני המקום: רבוננו של עולם, אין לנו עוד כנף לומר בו שירה! והקב"ה משיב להם: יש לי עוד כנף אחד בארץ שאומר לפני שירה והם ישראל, שנאמר (ישעיה כד, טז) "מכנף הארץ זמירות שמענו", ואז נעשים המלאכים טפלים לישראל ואומרים שירה עמהם [כמו שאומרים (בקדושת כתר) "כתר יתנו לך מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה"].

והנה הרי אמרו חז"ל שהמלאכים נבראו ביום השני ורק אז התחילו לומר שירה, נמצא שבשבת בראשית נותרה להם עוד כנף לומר בה שירה ולא הוצרכו להיות טפלים לישראל אלא היו שוים עמהם, ומכאן המקור לשירה זו של "שבת בראשית כולנו כאחד..."

וכבר אמר הרה"ק רבי פנחס מקאריץ כי כיון ש"מנהג ישראל תורה", אם כן כשם ששבעים פנים לתורה כך שבעים פנים למנהגי ישראל... אמרי פנחס

(החדש, נספחים דף תקטז)

הרה"ג ר' יאיר וינשטוק שליט"א - נוי"נ לרבוה"ק

יברכך ה' מציון

פרסום ראשון!

לכבוד יום ההילולא קדישא של רביה"ק רבי משה מלעלוב זיע"א י"ג טבת תרי"א - תשפ"ד הננו מתכבדים להגיש בפני הקהל הקדוש בפרסום ראשון מכתב בן כמעט 90 שנה על תולדות רבי משה מלעלוב ועלייתו לארץ הקודש כפי שנכתב בימי בחרותו על ידי הגה"צ רבי אהרן ברנשטיין זצ"ל, שהיה גדול בתורה, דיין ומו"צ מפורסם בעיה"ק ירושלים, נין ונכד לרבותינו הקדושים מלעלוב, שכתב ושלח להרה"ח המפורסם בנש"ק רבי משה לייב ערבליך זצ"ל, בן הרה"צ רבי יעקב ערבליך זצ"ל, חתן רביה"ק רבי שמעון נתן נטע זיע"א.

בכל לבבו ונפשו, ואמנם גם אביו ר' דוד חוזה ברוח קדשו, ולכן כשקנה אחוזות בשביל כל אחד מבניו, הוציא מתוכם את רבנו, ולשאלת רבים למה יגרע חלק אחד המיוחד מבניו השיב: בני זה יהי' לו חלק ונחלה באה"ק. (בהקדמת הספר "תולדות הנפלאות" מנכדו של בעל התפ"ש מביא שזקנו התפ"ש כתב בכתב ידו: "נשמת הרב הקדוש הרב רבי דוד מלעלוב ובנו הרב רבי משה נשמתן גנוזה בארץ הקודש", הערת הגה"ח הרב שמואל פרוש שליט"א).

בשנת תקע"ד נסתלק לעולמו אביו ר' דוד (ז' שבט) ובשנת תקע"ה חותנו היהודי זצ"ל (י"ט תשרי) וכעבור ימי האבל של אביו נסע ללובלין להחווה זצ"ל ואז נסמך מהחווה לנהל עדת ישורון. הסמיכה התבטאה בזה שהחווה כיבד את המוסמך לקדש את היין אחריו במעמד תלמידיו אשר היו אז בביתו. (הכוס הזה ניתן מאת החווה לרבנו במתנה, רבנו שמר עליו כעל בבת עינו ולדאבונו נשבר הכוס הזה עם כניסתו לירושלים ת"ו).

אחרי פטירת רבנו מלובלין, כשכל תלמידיו הגדולים נתפזרו זה בכה וזה בכה, כתת גם רבנו את רגליו ביחד עם חברו הרה"ק ר' יצחק מווארקיי זצ"ל ושאר תלמידיו אביו ר' דוד מלעלוב, לבקש להם רב, ויסורו להרה"ק מוהר"מ מטשערנובל זצ"ל לשאול לעצתו. ולא סיפרו לו כלל מיהו רבי משה מלעלוב. בתוך השיחה שאלם הרה"ק מאין אתם, וענו לו שהם באו מלעלוב שבפולין. שאל אותם הרה"ק, האם שמעתם על צדיק ששמו ר' דוד מלעלוב, "כן" השיב הרה"ק מווארקיי "וזה בנו". ובהיות הם משתוממים על ההפתעה הזאת, הוסיף הרה"ק ויספר להם את סבת שאלתו, אבי ז"ל (הרה"ק מוהר"נ מטשערנובל בעמ"ח ספר "מאור עינים") מאז הסתלקותו הוא מתגלה אלי בכל לילה ולילה, ובימים האחרונים הפסיק פתאום מלבוא, כמובן שעשיתי מה שעשיתי עד שנתגלה אלי שוב, אבא - שאלתי - שמא מצאת בי דבר חטא והנחתני? לא - השיב אבי - אלא שבהיות ובפולני נפטר צדיק א' בשם ר' דוד מלעלוב הכריזו בשמים שכל הצדיקים שבג"ע יבואו לשמוע דרשת הצדיק ההוא, (ואצלנו מקובל שאמרו במתיבתא דרקייעא שאמרו שמכיוון שבימי חייו לא אמר תורה בגלל הנהגתו הידועה המבוססת על הפסוק "בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך", חטא מלשון חסרון, כדכתיב והייתי אני ובני שלמה

לכבוד אהובי ידי"נ ש"ב האברך המופלג בתו"כ כו"מו"ה משה לייב ערבליך הי"ו שלו וברכה!
זה איזה שבועות שקבלתי את מכתבך היקר שבו אתה מזרז אותי להתחיל סו"ס בהכנת חומר מחיי זקננו רבי משה מלעלוב זיע"ע, ואם אמנם בכל לב ונפש הייתי חפץ למלאות את רצונך שהוא גם רצוני, אבל סיבות שונות מנעו בעדי מלהוציא לאור את מחשבתי הטובה, אבל אח"כ התאוששתי ואמרתי לאו אורח ארעא לשהויי כ"כ, והנני שולח לך בזה את המעט שעלה בידי להכין מחיי רבינו זצ"ל וזה החלי:
רבינו משה מלעלוב נולד בערך בשנת תקל"ז (ויש גרסה נוספת על שנת תקל"ה-קהל"ת) לאביו רבינו דוד מלעלוב, בעיר לעלוב נולד ושם גודל לתורה ולתעודה. ורק אחרי פטירת רבו ר' ישעיה מפשעדרבור' זצ"ל ותלמידים רבים החלו נוהרים לרבנו ליהנות מזיו קדשו ולשתות בצמא את דברי תורתו. רק אז העתיק את משכן כבודו לפעשעדרבור' לשבת על כסא רבו. ובכ"ז הרגישו הכל כי מקומו הוא לא בלעלוב ולא בפשעדרבור', וכי סוכ"ס עתיד האיש הקדוש הזה לעלות אל המקום אשר אליו הוא שואף

למרות שאצלנו מקובל הרבה מהמסופר כאן בגרסה שונה, מן הראוי להביא את המכתב הנפלא הזה לציבור הקדוש משום אומר הבא מן החדש ופנינים יקרות ומרגליות הנמצאות לרוב בין בתרי האגירת החשובה הזאת.

הגה"צ רבי אהרן ברנשטיין זצ"ל נולד בירושלים בקיץ תרע"ח לאביו הגה"צ רבי ירוחם פישל יהושע ברנשטיין זצ"ל ששימש כראב"ד בד"ץ כוללות החסידים בירושלים ונודע בשם "ר' פישל דיין" ולאמו מרת דינה בת הרה"צ יהושע אשר רבינוביץ, נכדם של היהודי הקדוש מפשיסחא ורבי יהושע אשר מפריסוב.

למד אצל אביו בישיבת "חיי עולם" בין השאר עם רבי גרשון לפידות. בשנת תרצ"ז נישא לזוגתו בת הרה"צ רבי יצחק מאיר הגר אב"ד סטאבניץ, מבית קוסוב. מכיוון ששם זוגתו היה דינה כשם אמו, הוסיפה בהוראת הרה"ק רבי שלמה מזוויהל זיע"ע את השם "חיה" לפני נישואיהם.

הוסמך לרבנות על ידי הרב מטשעבין. עוד בחיי אביו התמנה למגיד שיעור בישיבת "חיי עולם", לאחר פטירת אביו התמנה לראש ישיבת "חיי עולם" בירושלים. בשנת תשט"ו בהנחייתו של הרב מטשעבין התמנה כחבר בד"ץ חשוב בירושלים. בשנת תשל"ו פתח כולל להוראה בירושלים. היה בעל מעמד חשוב ונודע כאחד מגדולי התורה בדור. נפטר בי"ט בחשוון ה'תשנ"ה. זכה לזרע ברח"ה, בניים וחתני רבנן, מופלגים בתורה וצדקות. חתנו כ"ק האדמו"ר ממנוקאטש שליט"א; חתנו הגה"ח הרב יוסף צבי סגל שליט"א, ראש "כולל אברכים צמח צדק" בעיר העתיקה; חתנו הגה"ח הרב חנניה יוסף אייזנברג זצ"ל מגדולי רבני חב"ד, ראש ישיבת תומכי תמימים קריית גת ותומכי תמימים בני ברק, ראש כולל בארגנטינה וחבר מערכת האנציקלופדיה התלמודית; חתנו הגה"ח הרב מרדכי אריה וייס שליט"א רב קהל אוהעל בברוקלין. בניו הגה"ח הרב ירוחם פישל שליט"א והגה"ח הרב יצחק מאיר שליט"א, המתגוררים בניו יורק.

(בכמה מקומות הכותב העיר הערות וחתם את שמו בראשי תיבות א. ב. - אהרן ברנשטיין) וזה נוסח המכתב:
ב"ה
ד' תשא י"ג לחודש אדר שנת התרצ"ז פעי"ק ירושלים ת"ו

חטאים. חסרים. שלא אהיה חסר כלום כלפי השי"ת. כבדו אותו לדרוש במתיבתא דרקייעא 40 יום. (י.ו.) ולפיכך לא יכולתי לפקוד אותך". סוף דבר היה כי הצדיק יעצם שהרה"ק מווארקי יסע לפרשיסחא ורבנו יסע לפעשדבורז'. (גרסה זו לא ידועה אצלנו. הערת הגה"ח הרב שמחה קרקובסקי שליט"א).

(זמן נסיעתו של רבנו רבנו מפעשדבורז' נמשך כמה שנים, אבל שום פרטים אינם ידועים לי מחיי רבנו בזמן ההוא. א. ב.)

אחרי הסתלקות רבו ר' ישעי' מפעשדבורז' זצ"ל ישב רבנו על כסאו ותלמידים רבים החלו נוהרים אליו ליהנות לאור תורתו הקדושה. מבין תלמידיו הגדולים יש לציין את:

הרה"ק רבי שלמה מראדומסק (לפי דברי נכדו בספר "אהל שלמה" מביאו בספרו תפ"ש אבל אני בעניי לא מצאתי. אבל יש לי מקור ממכתבו של ר' שלמה הנו' לאבי זקני הרה"ק רבי יצחק דוד ואחיו זקין הרה"ק רא"מ זצ"ל. רבנו החשיבו מאוד. אאמו"ר (הגה"צ רבי ירוחם פישל יהושע ברנשטיין זצ"ל הידוע בכינוי "רבי פישל דיין") סיפר לי ששמע בזקנתך הרבנית מרת מאטיל שפ"א חלתה במקדחת ממושכת, וכשהזכירה את עצמה לפני רבנו השיב לה רבנו, כי נמצא פה רבי שלמה, ואם תעשי לו מלבוש חדש תתרפא. וכן היה. ובספר אהל שלמה מביא כי בשעת נסיעת רבנו לאה"ק בכו תלמידיו מאוד. וגער בהם רבנו ואמר להם, למה אתם בוכים? הנה נמצא אתכם רבי שלמה'לי שהוא גדול ממני).

הרה"ק ר' עמנואל מפשדבורז' (בן רבו של רבנו ומוזכר את רבנו באחד ממכתביו להרה"ק בעל תפ"ש).

הרה"ק רבי יוסף מעיר חדש ניישטאט (ע"פ עדות זקנתך מרת מאטיל הנו').

הרה"ק רבי אלעזר מקאזניץ (מביאו בספרו ליקוטי מהר"א).

הרה"ק ר' נתן דוד משידלאווצי (נתן לו פדיון נפש. כוס כסף שחרוט גם שמו ושם משפחתו והוא נמצא אצל אאמו"ר שליט"א).

הרה"ק ר' אלימלך מגראדז'יסק (שמעתי מספרים), אחיו הרה"ק ר' יעקב מבבלענדוב (מביאו בספרו פרשת קרח).

(כאן צריכים כמובן להציג פרטים מחיי רבנו מימי כהונתו, אך חסרים לי האינפורמציה הדרושה. א.ב.)

החלטתו לנסוע לאה"ק החליט כנראה עוד בשנת תר"ז-ח. וכשנשתדך בזמן ההוא, עת נלקח את הרה"ג ר' אברהם מינצברג ז"ל לחתן בשביל נכדתו בת זקני הרה"ק ר"ד בידרמן זצ"ל, התנה תנאי קודם למעשה כי בהיותו והוא חושב לנסוע בימים אלו לאה"ק לא יתנגדו הורי החתן אם ירצה לקחת את בנם אתו. הם שרצו כמובן להתקשר בקשר השידוכין עם רבנו הסכימו, אבל בשעת נסיעת רבנו בכו לפני רבנו כי ירחם עליהם וישאיר להם את בנם יחדם. רבנו לא יכל לסבול את צערם ואמר יהי כן, יישאר בנכם עמכם עד אשר יוולד לכם בן שני. הורי הרה"ג ר' אברהם הני"ל היו אז בני חמישים ויותר אבל לתקופת השנה נולד להם בן ויהי לפלא. (הבן השני הוא רבי ישעיה מליקעווא, ואצלנו מקובל שרבי אברהם הגיע לארץ בשנת תרל"ז).

בשנת תר"ז-ח-ט-י-י"א רבנו רואים אותו גם נפרד מאת חבריו הצדיקים. הנה רבנו רואים אותו אצל הרה"ק ממאגליניצא זצ"ל, ולדאבון לב רבנו מצאו כששוכב על ערש דווי בחלותו את חוליו. רבנו נשאר שם עד פטירת הרה"ק וגם הספיד אותו. (בספר תולדות הנפלאות כתב ש"הסבא קדישא רבי משה לעלובער הספידו" וזה היה בשנת תר"ט, ואם כן לא היה בעת פרידתו מצדיקי הדור אלא עוד מקודם, הערת הגה"ח הרב שמואל פרוש שליט"א).

והנה רבנו רואים אותו גם בבעלזא אצל הרה"ק מוהר"ש זצ"ל. בדרך נסיעתו נפגש גם עם הרה"ק מוהר"מ מקאצק זצ"ל. הרה"ק מקאצק בקשו שיגיד לו איזה דיבור מאביו ר' דוד. "אבא היה אומר - השיב רבנו - "ורם לבבך ושכחת", כשמורם לבב איש יהודי הוא מוצא את השי"ת כביכול, מלשון 'משכח שכיחי'. "אכן - אמר הרה"ק מקאצק - מרגלית יקרה השאתם לנו מאביכם הקדוש". (מובא בספר "ליקוטי דברי דוד" בשם דודי הגרמ"י וינשטוק זצ"ל).

ולבסוף נסע להיפרד מהרה"ק ר' ישראל מרוז'ין זצ"ל. הרה"ק מרוז'ין יצא לקראתו במלבושי שבת קודש מה שלא היה בדרכו של הרה"ק מרוז'ין. (רביה"ק הברכת משה זיע"א מעולם לא סיפר שלבש אז בגדי שבת, הערת הגה"ח הרב שמואל פרוש שליט"א) עם ישיבתם על שני כסאות כבוד שהוכן לכבודם. פתח הרה"ק ואמר "לא מחכמה עשו בני פולני' במה שהניחו לצדיק כזה לעזוב אותם, אכן אין פולין לאור הנה"ר". (שבת י"א). (אצלנו מקובל שהרוז'ינער אמר אמרה זו אחר שר"מ כבר יצא מביתו) "הנה - הוסיף הרה"ק - אתם נוסעים, קחו גם אותי, אבל - סיים הרה"ק - אם אתם תלכו וגם אותי תקחו ומה יעשו ישראל". (ואצלנו מקובל שהרוז'ינער אמר שימתין לו מעט ויבוא גם הוא אתו, ורבנו הצביע על זקנו הלבן ואמר, מיין בארד איז שוין גרווא {לבן בשפה הפולנית} כמי שאומר: הזקן הלבן שלי לא מניח לי להתעכב עוד. י.ו.)

ואמנם דבריו נתאמתו כי שניהם נסתלקו בפרק זמן אחד. הרה"ק מרוז'ין ג' חשוון ורבנו י"ג טבת.

(כדאי להתעכב יותר על אופן פרידתו עם הצדיקים ואני באתי רק לעורר).

זמן הנסיעה חל כפי הנראה בחדשי תמוז - מנ"א, ובתנאי הנסיעה שהיו אז שלא הצטיינו בכל הנוחיות ארכה הנסיעה ערך ג'-ד' חודשים, באופן שימי התגים עברו עליהם בספינה. לתקוע בשופר ברה"א או צום ביכ"פ יכולים גם באניה. אבל לעשות סוכה בספינת מפרש היא שאלה גדולה. וגם אצל רבנו נתעוררה השאלה הזאת, אבל הודות לחמישים רובל שנתנו לרב החובל הרשה להם לעשות סוכה, ולשמחתם לא היה קץ, אבל רק את הכזית ראשון אכלו בסוכה ההיא. ואח"כ הבערה ללהב יצאה ותאכל את כל הסוכה. (רבנו הקדוש הברכת משה זיע"א סיפר שרוח סערה העיפה את הסוכה למצולות ים, וכן כתב דודי הגה"צ רבי משה יאיר זצ"ל בספרו "פרי קודש הלולים"), העובדה הזאת מציינת את התנאים הקשים שבהם ערך רבנו את נסיעתו לאה"ק, ושכל אלו התנאים והקשיים לא יכלו לעצור בעד תשוקתו הגדולה לעלות לאה"ק ולחונן את עפרה.

בשערי אה"ק הופיע בערך בסוף חודש תשרי בחוף עכו, שהיה אז החוף העיקרי לירידת העולים לאה"ק. ויסור לצפת שהייתה אז עיר מצוינת בגדוליה וחכמיה הידועים לשם ולתפארת. ותיכף בבואו ותעבור הרינה במחנה כי הנה איש אלוקים קדוש בעיר, ויבוא ראשי העיר וגדוליה בראשות הגאון ר' שמואל העליר ז"ל, לקבל את פניו ויפצירו בו לקבל מידם את כתב הרבנות ולשום את נור עטרת רבנות צפת על ראשו. רבינו סירב באומרו כי כל אוות נפשו הוא לשבת רק בירושלים.

בהיותו בצפת בחן את תלמידי הת"ת אשר שם, וביחד עם שאר התלמידים בחן גם את א"ז הרה"ג ר' בנימין ברנשטיין שהיה אז ילד כבן עשר, כשהוטב בעיניו פנה לבנו א"ז הרה"ק ר"ד ז"ל ואמר לו "הנה אתה רואה שנמצאים באה"ק ילדים טובים, ואתה חששת שלא תמצא פה שידוך מתאים בשביל בתך הילדה", ודבריו נתקיימו כי כעבור איזה שנים לקח א"ז ר"ד את א"ז הרה"ג מוהר"ב לחתן בשביל בתו.

בצפת לא התעכב הרבה ונסע לירושלים. פעמים אחדות הצהיר כי בבואו לעיר הקודש ת"ו יבקר את הכותל המערבי וישאג שאגה איומה ונוראה שקולה ישמע מסוף העולם ועד סופו ויבוא הקץ לצרות ישראל. (ואצלנו מקובלת הגרסה שאמר שבבואו אל הכותל יצק צעקה גדולה וכל היהודים יבואו תיכף "אלע יודלאך וועלין זיך צאם קומען") אבל לדאבון לב כולם לא יצא הביקור מכוח אל הפועל, כי תיכף בבואו לירושלים נחלה ל"ע. ונשלל מאתו האפשרות ללכת לכותל המערבי ואף כי הוא הביע רצונו שישאוהו למקום הקדוש עם מיטתו, אבל מצב הביטחון ששרר אז בירושלים לא הרשה לבניו לקיים את רצון אביהם (בספר הנה"ל "פרי קודש הלולים" מסופר שבניו נשאוהו במיטה אל הכותל אבל נערים ישמעאליים רגמו אותם באבנים עד למצב של פיקוח נפש והיו חייבים לחזור על עקבותיהם. י.ו.) וכך עברו עליו ימי שבתו המעטים שבירושלים מבלי לבקר אף פעם את הכותל המערבי.

בימים הראשונים לבואו לירושלים, יצא פעם בלילה לשאוף אוויר צח בחצר דירתו בלוויית משמשו. ופתאום פנה למשמשו ואמר לו כי הוא מרגיש חשכות גדול. המשמש בהיותו איש פשוט (שמו היה רבי סיני מבולגריא כפי שבירר הגה"ח רבי שמואל פרוש שליט"א מתוך כתב יד) חשב שבהיותו שהלילה הוא מהלילות שאין בה אור הלבנה, לפיכך כדי להאיר את החשיכה הדליק נר והציגה לנוכח החצר. אבל רבנו באחת שהוא מרגיש חשכות. אח"כ נודע הדבר כי באותה הלילה נסתלק לעולמו אור ישראל מרוז'ין זצ"ל. (ג' חשוון תרי"א).

ימים אחדים לפני פטירתו הביע את רצונו שיניחוהו אצל איש שלא טעם טעם חטא מימיו. בניו לא יכלו להשית עצות בנפשיהם, כי מי נביא וידע זאת. אבל שעות אחדות אחרי פטירתו בא אצלם איש אחד מתושבי ירושלים לספר כי הוא תושב ירושלים מכבר, ובימים האחרונים נשאו ליבו להגר לחו"ל, אבל בהיותו והוא רכש לו ע"י מאמצים רבים ובהרבה כסף קבר סמוך לציון זכריה הנביא ע"ה. הוא רוצה למכור להם את המקום בשביל מקום מנוחה לאביהם הקדוש, ונתקיים ברבנו רצון יראיו יעשה ושם מנ"כ. (ואצלנו מקובל כל סדר הקבורה ומציאת הקבר

ליד ציון זכריה הנביא באופן שונה כידוע וכפי שכבר נתפרסם כו"כ פעמים כל הסדר).

(זכורני כי לפני כמה שנים שמעתי סדר פטירתו של רבנו מפי איש מהימן וממש דבר נפלא הוא פטירתו אבל לצערי הגדול שכחתי את זה. חושבני כי הרה"צ ר' משה בידרמן שליט"א צריך לדעת את זה. א. ב.)

אחרי הסתלקות רבנו, סבלו בניו מאד. שאלת הפרנסה התעוררה ומיררה את חייהם וכה סבלו רבות בשנים, עד אשר נתעורר א"ז הרה"ק ר' יצחק דוד ז"ל בשנת תרט"ו לכתת רגליו לחו"ל (בנסיעתו הייתה לו גם מטרה אחרת והוא להביא את אמו היא זקנתנו הרבנית הצדקת מרת רבקה רחל ע"ה אשר נשארה בחו"ל - לאה"ק). לעורר את לבב אנ"ש ותלמידי רבנו שיתמכו את בניו היושבים בירושלים בעירום ובחוסר כל, ובדרך מסעו סר גם לבית הרה"ק רנ"ד משידלאווצי זצ"ל ויספר לו משמשו של הרה"ק כי זה לא מכבר שהרה"ק ישן את שנת הצהריים והוא עמד על יד הדלת כדרכו, להשיג לבל יהין שום איש להפריע את הרה"ק ממנוחתו, שמע פתאום קול הרה"ק מדבר ומתווכח עם מי שהוא, הוא בידוע שמלא את משרתו כהוגן ושום איש לא העז לכנס אל הרה"ק בלי נטילת רשות, נבהל מאד וארכובותיו דא לדא נקשן, וכעבור זמן מה נשתתק הקול והרה"ק קרא אותו ושאלו "הידעת מי זה שהיה פה כעת?" שמעתי אמנם - השבתי - קול מדבר עם רבנו אבל אינני יודע קול מי הוא, א"כ - אמר לי הרה"ק - אומר לך אני, דודי רבי משה מלעלוב היה אצלי והתרעם עלי שהיתכן שבניו גועים ברעב, ואני שותק? אני הצטדקתי שלא ידעתי מכל זה, והוכרחתי לבטוח לו שמהיום והלאה אתאמץ בכל יכולתי כדי להקל על סבלם, כזאת סיפר המשמש לזקני, ואמנם פעולתו של רבי נתן דוד ושאר תלמידי רבנו היו המקור העיקרי לפרנסת משפחת רבנו.

ועתה הנני להעתיק לך איזה עובדות אשר שמעתי:

פ"א נתעורר רבנו באמצע הלילה ושאל למשמשו אם נמצא מישהו בבית, המשמש השיב בשלילה ורבנו ציווה לו שילך ויביא לו את האדם שימצא לראשונה. המשמש קיים את דברי רבנו והלך לחפש חפש מחופש, ונודמן לו איזה איש פשוט ויאמר לו כי הנה רבנו קורא אותו. האיש נבהל כי מה לו לאיש פשוט אצל המלך? אבל בכ"ז פחד לעבור על דברי רבנו, רבנו ברח את האיש ההוא בכל מילי דמיטב בבני חיי ומזוני וציווהו ללכת לישון. לשאלת רבים מה כל החרדה הזאת, השיב רבנו כי ראה שעת רצון הוא להשפיע טוב, ולכן צריך היה כלי לקבל ברכה.

החסיד רבי שלמה מקאנסקיוולאע חתן הרה"ק רבי נטע מחעלים זצ"ל היה עשיר גדול ומחזיק אחוזות בחכירות אצל אצילי פולין. אך פתאום נהפך עליו הגלגל ולא השיגה ידו לשלם אפילו את דמי החכירה, האדון איים עליו שיגרשהו בחרפה ובזו ואת כל רכושו יחרים לתשלום חובו. ר' שלמה נסע לרבנו וישפוך לפניו את כל לבבו. רבנו הרגיעו והבטיח לו שהש"ת ירחם עליו, והוא נסע לביתו. כעבור איזה ימים הופיע פתאום הפריץ בביתו והוא התנצל לפניו והבטיח לו כי יראה להתאמץ לשלם לו את חובו עד פרוטה אחרונה.

אבל לתימהון לבבו ענה לו הפריץ רכות והרגיעהו כי לא יעשה לו שום רעה ח"ו.

בוודאי הנך מתפלא ע"ז - אמר לו הפריץ - אבל מעשה שהיה כך היה: באחת מהלילות האחרונים ואני בחלומי ראיתי איש זקן ומראהו כמראה מלאך האלוקים, ויזהירני כי מרה תהיה באחרונה אם אעזי לשלוח בך יד, וכעבור איזה שעות הופיע עוד, ויאמר לי כי לבעבור לא אחשוב כי הוא חלום פשוט, לזאת הוא מזהירני פעם שניה עליך. נדמה לי כי אמרו לי כי הזקן הזה הוא רבי משה מלעלוב, ועכשיו הנני מוביל שי לרברך זה דגים על ש"ק ואבקשך כי תיסע עמי בצוותא חדא.

ויסע עמו החסיד הנזכר לרבנו, בהיכנסם לחדר רבנו נבהל הפריץ מאד, ולשאלת ר' שלמה השיב, כי ממש כצורת רבנו ראה בחלומו, ונתקיים בו וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך.

שמעתי מהרה"ח רבי יוסף מחענטשין נ"י נכד רבנו כי בנסיעת רבנו לאה"ק עברו דרך עיר אחת, והתאכסנו שם בעילום שם כי כן ציווה רבנו, אבל בעל האכסניה הרגיש כי רבנו אינו איש פשוט ונטפל למשמשו ויבקשו להגיד לו מי האיש הזה, המשמש ניסה להכחיש אבל הלה הפצירו ובכה לפניו כי הוא צריך לישועה והוא יודע בטח כי האיש הזה יכול להושיעו, המשמש לא יכול לסבול את בכיותיו של הלה וגילה לו כי זה הוא ר' משה מלעלוב, וכשרבנו נפרד מאתו, נתן לו קוויטל שזיכיר את בנו האילם, רבנו הבין כי נתגלה הסוד ולא סירב הרבה, וברכו וציווה להם כי האב יגיש לבן האילם איזה דבר לאכול ויצווה אותו לברך, וכמובן לא יוכל ויתנוהו לאכול בלא ברכה, וכן יתנהגו בפעם השניה, אבל בפעם השלישית כשיסרב לברך יגעור בו ויאמר לו: ר' משה מלעלוב ציווהו לברך, ובעז"ה יוכל לברך. וכן היה. ומאז יכל לדבר כאחד האדם. אני בעצמי הכרתי האיש ההוא. וכששמע שאני הנני נכד רבנו כבדני במאד מאד, ולשאלתי מה כל החרדה הזאת השיב לי: נכד רבי משה מלעלוב מילתא זוטרתא היא? ויספר לנו את הדברים הנ"ל.

עכ"ל הרה"ח ר' יוסף הנזכר.

(הנני להעתיק לך שני דברי תורה מאת רבנו, ואם אמנם חשבתי כי אמצא יותר וגם ראיתי בספר אוהל שלמה תולדות הרה"ק בעל תפ"ש כותב שם נכדו כי זקנו היה תלמיד רבנו וגם מביאו בספרו כמה פעמים, אבל אני לצערי הגדול יגעתיו וחיפשתי בכל התפ"ש מראשו לסופו, ולא מצאתי שמביא את רבנו, לדעתי אפשר נכון הדבר שתפנה במכתב אל מחבר הספר אוהל שלמה, וחוף מדברי תורתו של רבנו אחשוב כי הוא יודע בטח גם מכיר פרטים מחיי רבנו. אם דעתך מסכמת עם דעתי תודיעני במכתבך הראשון ואעתיק לך את הכתובת של הרב ההוא ולע"ע הנני מעתיק לך בזה את אשר מצאתי מדברי תורתו של רבנו בספרי תלמידי (הקדושים. א. ב.)

(אמנם בספר תפ"ש זה לא נמצא, אבל בספר נכדו של התפ"ש "תולדות הנפלאות" כתוב שזקנו בעל התפארת שלמה היה תלמיד רבי משה מלעלוב, הערת הגה"ח הרב שמואל פרוש שליט"א)

(א) כבר ידוע החילוק שבין ברכה והצלחה כי ברכה הוא שלא ע"פ דרך הטבע והצלחה הוא ע"פ דרך הטבע, ואמר מו"ח הרב היהודי זצוקללה"ה שבחוצה לארץ ישראל יוכל לחול רק הצלחה, ובאה"ק יוכל לחול גם ברכה כמו שכתוב יברכך ה' מציון וכו' עכדה"ק, ואמרו"ר ההצה"ק כו' מו"ה דוד מלעלוב זצ"ל"ה הוסיף על דבריו הקדושים דגם בחו"ל יכול ג"כ לחול ברכה והיינו אם אדם מקדש עצמו מלמטה ומלמעלה ואפילו ד' אמות שלו בקדושה וטהרה אזי יחול הברכה בנכסיו אפילו בחו"ל כי זה ג"כ בחינת א"י כנודע ע"כ.

ואני כנס לגבי ענק ארמו דבר אמרו"ר זצלה"ה בפסוקי התורה הדק היטב. בפרשת וישב, ויוסף הורד מצרימה כו' ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי וירא אדוניו כי ה' אתו וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו ויפקידהו על ביתו וכל אשר יש לו נתן בידו ויהי מאז הפקיד אותו כו' ויברך ה' כו' ויהי ברכת ה' כו', ולכאורה פתח בהצלחה וסיים בברכה אך לפי דברי אמרו"ר נכון מאד ומדויק היטב הפסוקים, כי מתחלה מחמת יוסף היה שורה רק הצלחה בנכסיו אדוניו כי היה בחו"ל ובבית אדוניו המצרי אין יכולת לשרות הברכה, וכשראה אדוניו שה' אתו כו' ומצליח, תמה בעצמו מדוע לאיש קדוש כזה אין ביכולת לשרות הברכה במעשה ידיו, והבין שהמניעה הוא ממנו מחמת שהדברים הם שלו ובבית המצרי אין אפשרות לחול הברכה וכנ"ל, מה עשה, מיד ויפקידהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו בכדי שיהיה כולו של יוסף הצדיק, ואז יוסף קידש עצמו כראוי וכדרכו ואף הד' אמות קידש וטיהר כי היה הכל כמו שלו ותיכף התחיל הברכה לחול במעשה ידיו ובנכסיו, וזה שסיים הפסוק ויהי מאז הפקיד אותו בביתו כו' ויברך ה' את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת ה' בכל אשר לו כו' שתיכף התחיל הברכה לחול בנכסיו וכנ"ל. וצדקו דברי אמרו"ר זצלה"ה והבן (בס"ס ליקוטי מהר"א להה"ק מוה"ר אלעזר מקאז'ניץ זצ"ל בשם רבינו ז"ע).

(ב) בהיותי אצל הה"ק המפורסם חסידא קדישא ר' משה זצוקללה"ה ז"ע מלעלוב בש"ק פרשת קרח בכל הסעודות אמר הרבה פעמים "וקרח שפיקח היה" (צו קליג טאר מען נישט זיין) ביאור לדבריו הקדושים דהנה כל איש הישראלי מוזהר לשמור א"ע שלא לילך בהתורה הקדושה בשום התחכמות כלל. כי אם הולך חלילה בהתחכמות יוכל ליפול ח"ו להתחכמות רעין ובישין רח"ל, ויכול ליפול ח"ו לכל הרהורים רעים ומינות ח"ו. רק יאמין באמונה שלמה בפשטות מה שהזירה התורה לעשות ושלא לעשות. וזהו שמוהיר התנא "כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת", כי לכאורה קשה על דתן ואבירים כי לפי הידוע שהיו גדולי ישראל ובוודאי היה להם אנשים שהיו מסתופפים בצילם הנקרא בשם חסידים שלהם, היתכן איך היו יכולים להיות דבוקים בהם הלא ראו בהם שכל מה שעשו היה לא כמו שכת' בתורה. הם שהותירו מן המן ועוד הרבה דברים כידוע, וא"כ איך מלאה ליבם להתחבר להם. אך זאת הייתה שהמה היו הולכים בתורה בהתחכמות ואמרו מאן יימר שאם נותר מן המן שיתליע, ועשו זאת למען יתברר האמת שכל מה שכת' בתורה הוא אמת ונכון. וכן כל מה שעשו היה בזה האופן להראות לכל שלא טוב

רביה"ק זיע"א מימינו הרה"ח משה ליב ערבליך משמאל הרה"ח רבי מרדכי העניג מאחורי רבנו האחים רבי יעקב ורבי ישראל העניג

תמונה נוספת באותו מעמד

תמונה נדירה מנישואי כ"ק האדמו"ר רבי אברהם שלמה מימין לשמאל הרה"צ רבי זונדל הגר, החתן, רביה"ק הברכת משה, הגה"ח רבי שמואל אהרן ובר הגה"צ רבי אהרן ברנשטיין בצעירותו

לעשות מה שנא' לעשות, רק צריכים לברר תחילה האמת, אבל סופם מוכיח על תחילתם שצרעת המינות פרוחה במצחם וכפרו בתורה ונעקרו מן העולם רח"ל. ע"כ צריכים להיזהר שלא יסור ח"ו מהתורה"ק ימין ושמאל ולא לילך בהתחכמות רק להאמין באמונה שלמה בפשטות ולילך בעקבי הצאן ולעשות מה שנאמר לעשות ולקיים מה שנאמר בתורה לא לעשות, ולהיות מיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת. (ספר אמת יעקב להה"ק מבעלנזוב פ' קרח).

(אצלנו ידוע שהתורה הנ"ל: קורח שפיקח היה "צו קלוג טאר מען נישט זיין" אמר הרה"ק רבי דוד מלעלוב זי"ע. הערת הגה"ח רבי שמחה קרקובסקי שליט"א).

ג) ועוד דבר שמעתי שאיש אחד בא אצל רבינו והזכיר א"ע לפניו שבהיות והוא איש מצליח מאד איך יתכן הוא מפסיד הכל ועוד יותר ממה שהרוויח, רבנו השיב לו שבאם יבטיח לו שבכל יום ילמד שיעור גמרא, הוא מבטיח לו שירוויח ולא יפסיד, ופירש דברי חז"ל "גמירי משמיא מיהב יהבי משקל לא שקליה". "גמירי" אם תלמוד גמרא, אזי "משמיא מיהב יהבי" כלומר תרוויח, ומשקל לא שקליה, ולא תפסיד (שמעתי מספרים).

עוד נמצא אצלנו מכתב קדשו של הה"ק מראדאמסק ז"ל שכתב לבני רבנו לנחמם על מות אביהם אך והיות שארכינו של אאמו"ר שליט"א (זצ"ל) הוא מלא וגדוש מאלפי מסמכים לא עלה בידי לע"ע למצוא את המכתב היקר הזה אבל אקווה כי אוכל לשלחו לך בראשית השבוע הבעל"ט.

אהובי ש"ב! מאד מאד רציתי להקל מעליך מעט את העבודה ולסדר עכ"פ את החומר הרצ"פ בסדר מתאים, אבל אותם הסיבות אשר מנעוני מלהכין את החומר ע"ע הם הם אשר עצרוני להוציא מתח"י דבר נאה ומסודר, ועמך הסליחה.

אם אוכל לעזור לך בעבודתך הק' זו הנני עומד תמיד לשרותך.

ואסיים בברכה יה"ר שזכות רבנו הק' מלעלוב זי"ע, יגן עלינו שניצל מכל פגעין ומרעין בישין ולהשכין באהלנו תורה וגדולה במק"א, ונזכה לראות עיר האלוקים על תילה בנויה ובית מקדשינו נכון בראש הר המוריה ובביאת משיחנו אשר יגאלנו בב"א

כנה"י ונפש ידיך ש"ב החותם בברכה המשולשת בקודש מהר הקודש.

אהרן באאמו' הגאון הגרי"פ שליט"א (זצ"ל) ברנשטיין

אקווה להשיג מאיתך תשובה מאהבה וחווה דעתך על החומר הזה הנ"ל.

(תשואות חן חן להרה"ח המופלג רבי יעקב העניג שליט"א, מפארי חסידי לעלוב בשכונת בארא פארק ניו יורק שמסר לידינו בטובת עין עותק של המכתב הנ"ל וגם שתי התמונות שבהן נראה כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א עם הרה"ח רבי משה לייב ערבליך זצ"ל} שהיה עד עתה בגנוזות וקיבלו מהרה"ח רבי משה ליב ערבליך זצ"ל, ומסרו עתה לידינו כאמור, לקראת יום ההילולא של רביה"ק רבי משה מלעלוב זי"ע, וזכות בעל ההילולא תגן עליו באלף המגן להיושע בכל הטוב).

ברכת מול טוב חמה ולגבית

ברגשי כבוד ויקר נשגור בזה מלא הטנא ברכות מאליפות ומרובבות קדם האי גברא ויקרא, איש האשכולות, קובע עיתותיו לתורה, שמו מפוארים, שמו הטוב הולך לפניו, העושה גדולות ונצורות לכל דבר שבקדושה בעין יפה ורוח נדיבה, יראת ה' היא אוצרו, טיב ליבו ונפשו מי ימלא, מגזע אראלים ותרשישים, העומד לימינו בכל עת במסירות נפלאה

הרה"ח מוה"ר שלמה יואל גאלד שליט"א
ולאביו ידיד ה' וידיד כל בית ישראל, צהלתו על פניו, חריף ובקי בכל מכמני התורה והחסידות, כל ר' לא אניס ליה, פה מפיך מרגליות טובות, הוצק חן בשפתותיו, מלהיב לבבות ישראל לאביהם שבשמים, ורבים הם שומעי לקחו השותים בצמא את דבריו החוצבים להבות אש, על ישראל הדרתו

הנה"צ רבי מנחם מנדל גאלד שליט"א
אב"ד לובלין, חדב"ג כ"ק מון אדמו"ר זיע"א ולחמיו ידידנו הנכבד

הנה"צ אב"ד ברעזנא שליט"א
לרגל שמחת נישואי הבת הנכדה הכלה החשובה תחי'

עב"ג החתן המופלג בתו"ש עדי לגאון ולתפארת **הבה"ח שלום ראטטענבערג הי"ו** בן ידידנו הנכבד מגזע אראלים ותרשישים **הרה"ח מוה"ר מנחם מענדל שליט"א**

בן כ"ק אדמו"ר **מקאסאני שליט"א**

חן הגו"ר **צבי חיים יודא דערמער שליט"א** מניאין י"ה"ו שהזיווג יעלה יפה ויזכו לראות רוב נחת דקדושה ממנה ומכל יצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

לכל ידידי ומכרי אשמח מאד לראותכם משתתפים בשמחת נישואי בתי הכלה החשובה תחי' אשר יתקיים א"ה ביום שלישי באולם לענאסי, ברוקלין נ"י ידידכם המצפה לקבל פניכם בשמחה **שלמה יואל גאלד** ובעוה"ש ביום שמחתכם ישמח לבנו גם אני

ברכת מול טוב חמה ולגבית

טנא מלא ברכות, לידידנו הנכבד והנעלה איש האשכולות וכביר המעש, זך הרעיון, ורב תבונות, נערץ האהוב וחביב על כל ידידיו ומכריו, לן פקומקה של תורה, בר אוריין ובר אבהון, המרביץ תורה לעדריים, מקים אהלה של תורה, אמן הנפשות, אשר רבים הם החבים לו את חייהם הרוחניים, ומוסר נפשו למען חינוך בחורי החמד, ומקרב לינם אל אביהם שבשמים ומקדש שם שמים ברבים, יראת ה' אוצרו

הרה"ג רבי דוד שפר שליט"א
ראש ישיבת אורייתא

ולאביו ידידנו הנכבד מחשובי ומפארי א"ש **הרה"ח המפואר אהרן**

ולחמיו ידידנו הנכבד מחשובי ומפארי א"ש **הרה"ח המפואר יעקב אשר קאפ שליט"א**
לרגל שמחת נישואי בנו נכדס החתן המופלג בתו"ש ובמידות טובות עדי לגאון ולתפארת

הבה"ח משה מרדכי נ"י

מחשובי חבורת הבחורים ומבחידי מפעל התורה 'חביבותא דרבי שמעון'

עב"ג הכלה החשובה תחי'

בת ידידנו הנכבד האי גברא רבה, העושה צדקות ונפלאות ונצורות, מתעסק בנאמנות בקדשים, ליבו ער לכל דבר שבקדושה, איש האשכולות, גדול בתורה וחסידות, מרעף טללי תחי' להלהיב ולחזק לבבות ישראל איש חמודות ורב תבונות, יראת ה' היא אוצרו

הרה"ג רבי שמואל באדאנסקי שליט"א

מחבר ספר באר שמואל **יה"ר** שהזיווג יעלה יפה לבנין עדי עד ויזכו לרוות מהם ומכל יצ"ח דורות ישרים ומבורכים, רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא אכ"ר

שמחת האפורוף בשב"ק בישיבת אורייתא שמחת הפארשפיל במוצ"ש בישיבת אורייתא שמחת החתונה א"ה ביום רביעי באולמי Adrian Plaza, Monsey לידדי ומכרי אשמח לראותכם משתתפים בשמחת, ובשמחתכם ישמח ליבי גם אני נא לראות הזמנה זו כאישית

נדבת ידידנו הנכבד אברהם משה קראוס שליט"א

אבד"ק וואגאטש
לנכדו היולא קדישא של רביה"ק הרה"ק רבי משה מלנלוב זיע"א
וזכות רביה"ק זיע"א וזכות זיכוי הרבים יעמוד לו ולמשפחתו להתברך בכל מיילי דמיטב ולברכה והצלחה בכל מעשה ידי ונחת מכל יוצ"ח

לעילוי נשמת דבורה

האשה הצוה"ח **דבורה דב** בת הרה"ח ר' נלב"ע י"ז טבת תשפ"ג ת.נ.צ.ב.ה. הונצח ע"י בנה ידידנו הנכבד, איש החסד לכלל ולפרט

מאיר יהודה מרמורשטיין שליט"א

ברכת מול טוב חמה ולגבית

ברגשי כבוד ויקר נשגור בזה מיטב ברכותינו קדם האי גברא רבא, מגזע אראלים ותרשישים, חו"ב בכל מכמני התורה והחסידות, אוצר כלי חמדה, איש האשכולות, לו נאה כל תהילה, מסור בלו"ג לבית מדרשינו

הרה"ג רבי אשר זעליג אושרי שליט"א

מרביני בית מדרשינו בית דוד בורו פארק וראש כולל ספינקא ולבנו ידידנו הנכבד האברך החשוב, פאר המעלות והמידות, מוסר את עצמו למען בית מדרשינו בית דוד בארא פארק, ובפרט לגלוינו

הרב יעקב משה שליט"א

לרגל שמחת הולדת הנכד הבן יה"ר שיזכו לרוות רוב נחת ממנה ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מול טוב חמה ולגבית

נדבת ידידנו הנכבד האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, המחנך הדגול, מחשובי א"ש

הרה"ח ר' אריה לייב קאפ שליט"א

מנבאי בית מדרשינו בית דוד ירושלים **לרגל שמחת נישואי בנו** החתן המופלג בתו"ש ובמידות טובות עדי לגאון ולתפארת

הבה"ח יעקב אשר נ"י מחשובי חבורת הבחורים ומבחידי מפעל התורה 'חביבותא דרבי שמעון' עב"ג הכלה החשובה תחי'

בת ידידנו הנכבד **הרה"ח ר' יצחק ויסשטרן שליט"א**

יה"ר שהזיווג יעלה יפה לבנין עדי עד ויזכו לרוות מהם ומכל יצ"ח דורות ישרים ומבורכים, רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא אכ"ר **שמחת האפורוף בשב"ק בבית מדרשינו בית דוד ירושלים**

שמחת החתונה א"ה ביום שלישי באולמי גולדן סקי בבית עילית לידדי ומכרי אשמח לראותכם משתתפים בשמחת, ובשמחתכם ישמח ליבי גם אני נא לראות הזמנה זו כאישית

הננו להודיע לקהל אנ"ש הע"י כי **כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א יערוך את השולחן הטהור לרגל יומא דהיולא קדישא של הרה"ק רבי משה מלעלוב זיע"א** ביום ראשון פר' ויחי אור ל"ג טבת בשעה 9:00 בערב בשאטר הגדול סעודת ההיולא כיד המלך לקהל אנ"ש באולמי ארוממך משעה 8:15 זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

ברכת מול טוב חמה ולגבית

נדבת ידידנו הנכבד האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, שמו הטוב הולך לפניו, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, קובע עיתותיו לתורה

הרה"ח ר' ישראל הכהן ברין שליט"א

ולאביו ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, איש חי ורב פעלים, רודף צדקה וחסד, שמו מפארים, לו נאה כל תהילה, מוקיר ורחים רבנן והוא גופא צורבא דרבנן, העומד בלו"ג לכל מפעלות חצר קדשנו זכה לקרבה יתירה מכ"ק מון אדמו"ר זיע"א ולהבדלחט"א כ"ק מון אדמו"ר שליט"א

הרה"ח המפואר מוה"ר יהודה הכהן שליט"א

חתן ידידנו הנכבד **הרה"ח המפואר ר' אהרן שלמה גוטליב שליט"א** לרגל שמחת הכנס בנו נכדו

הבה"ח משה גד הכהן הי"ו

לעול תורה ומצוות **יה"ר** שיזכו לרוות רוב נחת ממנו ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מול טוב חמה ולגבית

נדבת ידידנו הנכבד האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, שמו הטוב הולך לפניו, פאר המעלות והמידות, איש חסד לכלל ולפרט, מקבל כל אדם בסבר פנים יפות, יראת ה' היא אוצרו מסור בלו"ג למען בית מדרשינו בית דוד בארא פארק, מחשובי א"ש

הרה"ח המפואר ר' משה אליעזר וויל שליט"א

ולבנו ידידנו הנכבד האברך החשוב **הרי"ר ברוך הי"ו**

ולמחוטנו ידידנו הנכבד **הרה"ח המפואר ר' אברהם מאנדעל שליט"א**

לרגל שמחת הולדת הנכד הבן **כמר שמעון נתן נטע נ"י** יה"ר שיזכו לרוות רוב נחת ממנה ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

לעילוי נשמת

הרבנית הנצחית בת קדושים **גאלדא פריידא ע"ה** בתו הנבורה של **כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א** מחברתו של כ"ק אדמו"ר מנחם ברונה באניא שליט"א נלב"ע י"ג טבת תשע"ט ת.נ.צ.ב.ה.

ניתן לקבל את הגליון בכתובת מייל: 6438838@gmail.com

מהדורת ביתר לזכות צבי בן מרים ומשפחתו וכיו"ח להצלחה גדולה ברוחניות וגשמיות